

Utorak, 15. oktobar 2002.
Svedok Dejan Anastasijević
Svedok C-1220
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vratiću se na ranije pitanje, kada ste pomenuli Endrjua Pervisa (Andrew Purvis), predstavnika "Tajm" (Time) magazina...

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Endrju Pervis je šef biroa časopisa "Tajm" za srednju i istočnu Evropu

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste 15. jula ove godine, kada ste ovde već dali izjavu, da ste sa Pervisom bili u "Udruženju Sloboda", odnosno nacionalnom komitetu za moje oslobođenje, u Beogradu?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi zašto ste se tamo predstavili kao prevodilac?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Zato što sam, tehnički, to tada i bio. Gospodin Pervis je obavljao svoj novinarski zadatak, a ja sam tamo bio da bih mu prevodio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li smatrate da je to bilo pristojno ponašanje, s obzirom na činjenicu da ste već ovde bili svedok, da se pojavljujete sa lažnim izgovorima i da se ljudima koji rade u komitetu za moju odbranu predstavljate kao prevodilac?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam to radio, nisam se lažno predstavljao. Predstavio sam se kao novinar koji obavlja funkciju prevodioca u tom momentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Anastasijeviću, a recite mi u vezi sa onim incidentom u Tuzli leta 1992. godine, jeste sigurni da ste nam taj incident do kraja objasnili?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ako imate još nekih pitanja, ja sam vam rekao da je reč o reportaži koju sam napisao, znači pre 10 godina. Nisam vam sada mogao pročitati celu reportažu, ali ako imate pitanja, biću sasvim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li poznajete Nasera Orića?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada ga u životu nisam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste kao novinar prisustvovali bilo kojoj borbenoj operaciji JNA iz vremena o kome svedočite?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Borbena operacija u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde rekli da JNA nije bila u Vukovaru?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da JNA nije bila u samom gradu ili da nije bilo veće prisustvo JNA. Međutim, JNA je bila oko grada i koristila je artiljeriju prilikom opsade i prilikom napada na grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi na osnovu čega tvrdite da je JNA pružala logističku podršku nekakvim paravojnim formacijama?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu svega šta sam video tokom boravka u to vreme u Vukovaru i okolini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvu ste to logističku podršku videli?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Video sam da takozvane dobrovoljačke jedinice koriste naoružanje koje je normalno da se koristi samo u sastavu JNA i bilo je logično pretpostaviti da su ga dobili od JNA. Sem toga sam oko 20. novembra 1991. godine video topove JNA koji su tukli u pravcu grada, u vreme kada su srpske snage zauzimale Vukovar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o srpskim snagama. Je li mislite na Srbe koji su živeli u Vukovaru i okolini?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na rezerviste JNA, mislim na dobrovoljačke formacije i na pripadnike Teritorijalne odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali to su, kao što znate, ti ljudi koji žive na tom području?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Koji eventualno važe za pripadnike Teritorijalne odbrane, mada je na njihovom čelu bio čovek koji se zvao Radovan Stojičić, a koji je sada pokojni i koji nije bio odatle. A što se tiče dobrovoljaca, njih je bilo iz same Srbije najviše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su vam poznati događaji u Vukovaru i višemesečno odvođenje građana srpske nacionalnosti, ubijanja, istrage, hapšenja nezakonita i tako dalje, koja su izazvala te sukobe na tom području, mislim i na Vukovar i na njegovu okolinu?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: O tome šta se dešavalo sa stanovnicima Vukovara srpske nacionalnosti, sa nekima od njih, saznao sam tek mnogo kasnije, uglavnom iz hrvatske štampe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz hrvatske štampe ste saznali?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Hrvatske novine "Feral Tribjun" su pisale opširno o aktivnostima Tomislava Merčepa koji je bio u to vreme funkcioner u Vukovaru i čija je jedinica maltretirala i odvodila Srbe. Prve informacije o tome dobio sam iz "Feral Tribjuna", hrvatskog lista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada ste bili tada u Vukovaru ni sa kim niste razgovarali, ništa niste čuli o ubistvima, hapšenjima i svim tim drugim, rekao bih nasilnim, najblaže rečeno, aktima prema srpskom stanovništvu u Vukovaru i njegovoj okolini, okolnim naseljima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam mnogo priča od kojih su neke bile neverovatne, a druge su u tom trenutku bile neproverljive.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tvrdite da su srpska sela bila potpuno neoštećena, a hrvatska potpuno uništena.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam većinom potpuno neoštećena i većinom uništena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači Merčep i ovi njegovi bojovnici koji su tamo pobili toliki broj srpskih civila, nisu ništa uništavali po tim selima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nikad u životu nisam video Tomislava Merčepa, niti sam sa njim razgovarao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da je kretanje po regionu Istočne Slavonije u to vreme bilo veoma opasno, jer su hrvatski snajperisti dejstvovali iz tih, kako vi kažete, “džepova” u kojima su se nalazili?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa kojih pozicija su to snajperisti otvarali vatru po pozicijama ovih teritorijalaca?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U vreme kada sam ja bio u Vukovaru, pucali su iz Borova Naselja i iz dela grada koje se zove “Mitnica”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato bilo, bar u to vreme, koliko je civila i vojnika stradalo od tih njihovih aktivnosti?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U to vreme nije bilo moguće dobiti tačan broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli ovde da ste pravili intervju sa Goranom Hadžićem petog ili šestog dana po padu Vukovara.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam dobro shvatio, u stvari ako sam dobro shvatio, to i nije bio intervju, nego konferencija za štampu, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: To je bila konferencija za štampu nakon koje je Goran Hadžić, nakon konferencije je individualno razgovarao sa novinarima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je prisutno, rekli ste, petnaestak novinara, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi kažete da je on bio tom prilikom prilično kritički ili veoma kritički raspoložen prema JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A opet kažete da je JNA pružala logističku podršku tim formacijama, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam tu nešto nelogično ili nije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam shvatio u to vreme da postoje politička razmimoilaženja između Gorana Hadžića i vlasti SAO Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema i vojnog vrha.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, gospodine Anastasijeviću, vi ste 1999. godine napustili Jugoslaviju u aprilu mesecu, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste bili vojni obveznik?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste napustili zemlju?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Autobusom preko Crne Gore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste smatrali da kao vojni obveznik možete da napustite zemlju za vreme agresije NATO?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: S obzirom na okolnosti, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste po odlasku iz zemlje, u periodu od kad ste otišli, pa do povratka, boravili u Beču (Vienna)?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na koji način ste se izdržavali za vreme vašeg odsustvovanja iz zemlje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Radio sam kao novinar u birou časopisa "Tajm" za srednju i istočnu Evropu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospodine Anastasijeviću, jeste li vi radili neka istraživanja za bilo kakvu zapadnu kuću u pogledu kršenja naftnog embarga na području bivše Jugoslavije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, radio sam neke tekstove na tu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da li biste mogli to da opišete?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Sećam se jedne reportaže iz, čini mi se, 1996. ili 1997. godine, o švercu cigareta iz, i naftom, Crne Gore.

Sećam se takođe jedne reportaže koju sam radio, čini mi se 1994. godine, u vezi sa blokadom Dunava i švercom nafte preko te blokade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da ste dobili novac da vodite strance da vide gde se to krši naftni embargo, gde SRJ i njeni građani krše naftni embargo?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Radio sam kao lokalni producent za jednu italijansku televizijsku ekipu i u tom svojstvu sam dobio honorar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste govorili kako ste pravili intervju i sa Ražnatovićem, Arkanom i da je i on kritikovao JNA da ne brani Srbe, otprilike sam vas tako razumeo, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da ih ne brani dovoljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tom prilikom je, koliko sam vas ja razumeo, odbio svaku tvrdnju da su pripadnici njegove dobrovoljačke jedinice učestvovali u nekim ratnim zločinima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pominjali i Jedinicu za specijalne operacije. Da li ste ikad videli Jedinicu za specijalne operacije ili u Bosni i Hercegovini ili u Hrvatskoj?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da u vreme o kome vi svedočite nije ni postojala ta Jedinica za specijalne operacije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je u to vreme, ako mislite na 1992. godinu, prilično mnogo izveštaja o jedinici koja se tada nazivala "Crvene beretke".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali vi ste rekli da nigde niste videli ni u Bosni ni u Hrvatskoj Crvene beretke.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ih lično nisam video, ali sam sreo mnoge ljude koji jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li ste išta znali o aktivnostima rukovodstva u Vukovaru koji su sebe nazivali "ustašama", gde su bili i Merčep i da li ste čuli za imena Blago Zaro, Mirko Dragičević, Jure Marušić, Branislav

Glavaš, Mirko Glavaš, Ante Budimir i tako dalje, a koji su se organizovali još početkom marta 1991. godine na području Vukovara?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Za većinu tih imena saznao sam tek kasnije, uglavnom iz štampe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato koje su zaključke doneli oni već 10. marta 1991. godine, mislim na one njihove zaključke da se svi Srbi otpuste s posla iz državne uprave, policije i tako dalje, da se vrše pritisci da napuste to područje, a gde ni pritisci ne pomognu da se onda ide u drastične mere hapšenja, ubijanja i tako dalje? Da li ste išta, kao novinar koji se bavio tim područjem, o tome znali tada ili kasnije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Kasnije sam uglavnom iz sredstava javnog informisanja saznao za neke detalje. Inače, u to vreme mi nisu bili poznati detalji u vezi sa radom hrvatskih vlasti u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste povezali to šta se tada događalo sa otporom koji su Srbi pružili tim vlastima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam kao novinar pravio reportažu o onome šta sam video da se događa na terenu na licu mesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas ste rekli da niste videli ni jednu operaciju JNA ni u Bosni ni u Hrvatskoj.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da sam video operaciju JNA oko Vukovara i u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali vi ste ovde rekli da niste prisustvovali stradanju bilo kog čoveka, niste videli da je bilo ko koga ubio u to vreme, niste videli lično nikakvo nasilje, dakle, kretali ste se tim terenom.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da niko nikog nije ubio pred mojim očima, ali sam video vrlo mnogo znakova da se zločini dešavaju. Video sam, na primer, sećam se dobro, jednog vojnika koji je od oružja imao samo krvavu mačetu i kada sam ga pitao gde mu je puška, on je odgovorio da mu puška ne treba, jer mu je dovoljno to oružje koje ima kod sebe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste zaključili iz toga šta vam je on to tako rekao, da on ide i kolje okolo tom mačetom, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u svojoj reportaži samo preneo taj razgovor i to šta sam video, a zaključke sam prepustio čitaocima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorite da je u ratu u Hrvatskoj Državna bezbednost davala vojnu i logističku pomoć preko Mihalja Kertesa, Stanišića, Brane Crnčevića. Vi kažete da je Brana Crnčević dobavljaao oružje. Vi znate da je Brana Crnčević književnik i da se nije bavio takvim stvarima. Da li ste ikad prisustvovali jednom takvom ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori u vezi sa tim čovekom koga ste spomenuli. Izvolite.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Pored toga što je bio književnik i još uvek je, Brana Crnčević je u to vreme bio na čelu "Maticе srpske" koja je bila registrovana kao humanitarna organizacija i često je bio i u Hrvatskoj i u Bosni nakon toga. Međutim, takođe mi je poznato da ta humanitarna organizacija nije delila samo humanitarnu pomoć. Tu se radilo i o automobilima i na osnovu brojnih priča u to vreme, takođe i oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate od kada postoji "Matica srpska"?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: "Matica srpska" postoji, ako se ne varam još od XIX veka, ali ne vidim kakve veze to ima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, on je bio književnik i predsednik "Maticе srpske", a kažete da ste čuli da su oni delili oružje. Znači, je li vi ovde iznosite rekla-kazala, čuli ste od nekoga da je "Matica srpska" delila oružje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam od nekoga da je Brana Crnčević, koristeći svoj položaj u "Matici srpskoj", delio oružje i da ... Rekao sam u izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A od koga ste to čuli, molim vas?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Od ljudi koje u ovom trenutku ne bih želeo da imenujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi navodite tvrdnje koje su vrlo ozbiljne, ali kažete da ste čuli od nekih ljudi, njih nećete da imenujete, kako je uopšte moguće takve podatke onda proveravati?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi pominjete Veselina Šljivančanina. Da li ste videli i jedan jedini zločin koji je izvršio Šljivančanin ili ste čuli da je naredio za bilo kakav, da ste vi o tome imali neko saznanje, za bilo kakav zločin?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam video u to vreme majora Šljivančanina da vrši ikakav zločin. Međutim, naknadno sam čuo, kao i mnogi drugi ljudi, šta se dogodilo na poljoprivrednom dobru "Ovčara" gde je preko 200 ljudi ubijeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate vi bilo kakvo saznanje o umešanosti JNA u to šta se dogodilo tamo u toj Ovčari?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio umešan tamo iz JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Major Veselin Šljivančanin koji se u to vreme nalazio na čelu Prve motorizovane brigade je dozvolio pripadnicima takozvane Teritorijalne odbrane da ljude koji su odvedeni iz vukovarske bolnice pobiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega možete da tvrdite da je on njima dozvolio da ih pobiju?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu toga što su ti ljudi bili odvedeni iz bolnice u Vukovaru od strane vojnika pod komandom majora Šljivančanina i na osnovu toga što su ti ljudi naknadno pronađeni mrtvi. U međuvremenu se, znači, došlo do ili toga da su ih pobili vojnici JNA, što verovatno nije tačno ili, kao što sam čuo iz mnogobrojnih izvora, da su ih pobili ljudi iz Teritorijalne odbrane Istočne Slavonije, a nakon što ih je JNA, to jest Šljivančanin predao Teritorijalnoj odbrani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači, iz ovoga šta vi kažete, da su oni praktično stradali u tom lokalnom sukobu, ali nemate dokaze da ih je predao Šljivančanin, nego jednostavno zaključujete to na osnovu toga da su neki odvedeni od strane vojnika, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Zaključujem to ne samo na osnovu toga, nego na osnovu vrlo detaljnih priča koje sam čuo od ljudi koji su u tom trenutku bili u sastavu JNA i čija su imena poznata Sudu, jer stoje u mojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo da to razjasnimo. Vi, znači, govorite kao novinar o pričama koje ste čuli od raznih ljudi koji su se kretali po tom terenu, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ništa od toga šta govorite vi lično niste videli, niti lično čuli osim tih priča tih navodnih očevidaca, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Na koji konkretno događaj mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorim o ovome šta vas pitam, o ulozi JNA, Šljivančanina i tako dalje.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja bih vas molio da mi preciznije formulišete pitanja. Ja sam neke stvari video svojim očima, a neke stvari sam čuo od drugih ljudi. Ne može se reći da ništa nisam video ili da sam sve napisao samo na osnovu razgovora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta ste konačno videli od onoga za šta vi iznosite tvrdnje protiv Šljivančanina, na primer i protiv JNA? Šta ste Vi konkretno videli?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam video majora Veselina Šljivančanina u Ovčari u to vreme. Sve šta sam rekao u vezi sa Ovčarom tada je zaista dobijeno na osnovu izjava ljudi sa kojima sam razgovarao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali to se desilo u Istočnoj Slavoniji i to po vašem, po vašoj tvrdnji je deo tih lokalnih snaga. Kakve to veze ima sa Srbijom, hoćete li da mi kažete?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ima veze sa Jugoslovenskom narodnom armijom. Ja nisam rekao da ima veze sa Srbijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi objašnjavate da nije bilo dovoljno mesta u zatvorima i da je vojska otvorila logore u Srbiji. Je li to vaša

neka pretpostavka ili biste hteli da mi kažete gde je ikada nekakav logor u Srbiji bio otvoren?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Bila su otvorena dva logora: jedan u selu Stajičevo i jedan u Begejcima, znači oba u Vojvodini. To su bili, dakle, logori za ratne zarobljenike iz Istočne Slavonije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi govorite o tome da je vojska ove što je zarobila držala u nekom svom centru neko vreme, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da su ratni zarobljenici iz Istočne Slavonije odvođeni na tri mesta, jedan je zatvor u Mitrovici gde je jedan deo tog zatvora bio stavljen pod kontrolu JNA i ostalo su druga dva mesta koja sam pomenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta je JNA uradila sa tim ratnim zarobljenicima, kako vi kažete, koliko ih je dugo tamo držala i šta je uradila s njima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Držala ih je do sporazuma koji je potpisan sa Hrvatskom negde početkom 1992. godine o razmeni. Ljudi koji su se nalazili na teritoriji Republike Srbije su razmenjeni, to jest ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za zarobljene vojnike JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je nešto, neko nasilje prema njima činjeno? Da li vi znate u tim uslovima u kojima su oni bili ratni zarobljenici?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, koliko ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se prema njima postupalo u skladu sa očekivanim ponašanjem jedne civilizovane armije kao što je bila JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je sve u vezi s događajima u toj Ovčari o kojoj govorite predato Vojnom tužilaštvu i da su istražni organi imali dužnost da to raščiste i utvrde odgovornost i tako dalje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je vođena nekakva istraga, ali nisam nikada video konačne izveštaje o rezultatima te istrage.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vas nije interesovalo šta će istraga da ustanovi?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Svakako me je interesovalo, međutim jednostavno nisam došao do toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da pogledam, pošto imamo kratko vreme. Molim vas, vaša tvrdnja o Šešelju, o tome kako je on organizovao dobrovoljce na zahtev Jovice Stanišića, odakle vam ta tvrdnja?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ta tvrdnja potiče od Vojislava Šešelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde je on vama i kada izrekao tu tvrdnju?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U sedištu Srpske radikalne stranke u Francuskoj ulici u Beogradu, negde 1994. godine, ne mogu da se setim tačno datuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi imate snimak tog razgovora?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, razgovor nisam snimao, hvatao sam beleške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on tvrdi, na primer, da to nikad nije vama rekao i da je to apsolutna izmišljotina, što sam ja, naravno i pretpostavljao.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato da je gospodin Šešelj to demantovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi znate da je ogroman broj članaka objavljivan o svemu i svačemu u tih 10 godina, u mnogobrojnim listovima i 90 posto od toga niko nije smatrao ni potrebnim da demantuje, jer se smatralo da to nema značaja nikakvog. Šta znači to nije demantovao, to znači da time neko nešto potvrđuje ako nije demantovao? Da li vam je poznato, na primer, da ja nikad nisam demantovao ništa, a da 10 godina nije bilo lista koji protiv mene nije nešto napisao?

SUDIJA MEJ: Udaljili smo se od teme. Svedok je rekao da ne zna da je gospodin Šešelj to ikada demantovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, vi svedočite o stvarima o kojima ste čuli, a vi ste novinar. Recite mi, je li bila slobodna štampa u Jugoslaviji u tih 10 godina?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne bih mogao da kažem da je štampa bila slobodna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čime je bila štampa ograničena? Da li znate koliko je bilo listova, radio-televizijskih stanica, velikih, malih, lokalnih, nacionalnih i tako dalje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Znam da je vaša vlast držala pod vrlo čvrstom kontrolom medije kao što su nacionalna televizija i veliki dnevni listovi, a da je manjim broju medija koji su bili ograničenog tiraža ili ograničenog dometa, ako se radilo o elektronskim medijima, bilo dozvoljeno da rade, manje-više, slobodno, ali se radilo o sasvim malim medijima koji nisu nikako mogli da dopru do šireg javnog mnjenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako? Na primer, zar "Studio B" nije dopirao do šireg javnog mnjenja ili, evo, "Blic" ili vaše "Vreme" i tako dalje, svi ti listovi? Bilo je nekoliko hiljada listova i nedeljnika u Srbiji i ogroman broj elektronskih medija lokalnih i tako dalje. Je li to bilo ko ograničavao?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, postojala su raznorazna ograničenja, institucionalna i neinstitucionalna, a mediji koji su, dakle, mogli značajno da utiču na javno mnjenje, koji su imali veliki domet ili veliki tiraž, bili su pod kontrolom vlasti. Ove sitnije, u stvari su očigledno postojale tu kao neka vrsta alibija da bi moglo da se kaže da je bilo slobode štampe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li zabranjen neki list, molim vas, za tih 10 godina?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Retko su se primenjivale otvorene zabrane, ali se desilo recimo sa dnevnim listom "Borba" da bude na osnovu odluke Privrednog suda preuzet od strane vlasti. Bilo se desilo sa "Studijom B" nekoliko puta da bude stavljen pod državnu kontrolu i kad smo već kod toga, da, sećam se da je, u stvari, 9. marta "Studio B" zatvoren, u njega je upala policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je onog dana kad su pozivali na nasilje, je li tako? Je li to smatrate da je pravo novina da pozivaju na nasilje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, smatram da novinari ne smeju da pozivaju na nasilje, ali se ne sećam da je "Studio B" u to vreme pozivao na nasilje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas koje su to novine bile čvrsto u rukama vlasti?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: "Politika", "Večernje novosti", "Politika ekspres".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što ne kažete i "Borba", na primer, pošto je "Borba" državni list bio?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: "Borba" je bila delimično u sastavu savezne Vlade, u vlasništvu savezne Vlade. Međutim, "Borba" je vodila sasvim nezavisnu uređivačku politiku. To se ne može reći ni za "Politiku", ni za "Ekspres", ni za "Večernje novosti" u vreme perioda vaše vlasti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, kako to, sad ste rekli da je "Borba" bila delimično vlasništvo savezne Vlade. Pa kako to, ako je vlasništvo savezne Vlade, pa je savezna Vlada odredila ko će da bude direktor "Borbe", da li to smatrate preuzimanjem "Borbe"?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam radilo se o nekoj sudskoj odluci. Međutim, ja zaista nisam ekspert za pitanja vlasništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nećemo onda o tome, ali evo da uzmemo te listove kao što ste rekli, "Politika", "Politika ekspres", "Večernje novosti". Da li znate u tom periodu, na primer, od 1990. do 2000. godine koliko je samo u tim listovima, znači "Politika", "Politika ekspres" najmanje u "Politici", moram priznati, ali "Ekspres" i "Večernje novosti", koliko je stotina članaka objavljeno protiv mene, na primer?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U tim listovima za vreme vaše vlasti ne sećam se da sam pročitao i jedan jedini članak koji bi kritikovao vašu vlast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Anastasijeviću, ja vas kao novinara upućujem da pogledate, možete da pogledate njihovu arhivu, pa ćete onda videti tu priču o državnim medijima kako stvarno izgleda. Ali mi sada nemamo vremena da ... Vidim da vreme leti. Recite mi, vi tvrdite,

dakle, da nije bilo ni jednog članka. Dobro, to je vrlo dobra konstatacija, korisna. Vi objašnjavate da ste bili u Foči kada opisujete rat u Bosni?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste vi bili u Foči, Vojska Jugoslavije uopšte nije bila u Foči, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno nije bila, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da Vojska Jugoslavije nije bila u Foči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da tada nisu bile ni te jedinice koje pominjete, Vuka Draškovića?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Te jedinice su bile u Foči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I znate da se taj isti u to vreme, koliko se ja sećam, ne znam da li se vi sećate, Lainović, na koga mislite, ogradio od Vuka Draškovića, da nema veze Vuk Drašković?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao u izjavi, evo ponavljam i sad, da sam u Foči 1992. godine video pripadnike Srpske garde, paravojne formacije, dobrovoljačke koja je bila jedno vreme vezana za stranku gospodina Draškovića. To je ono šta sam rekao u izjavi i to je ono šta sada ponavljam. Što se tiče samih političkih odnosa u tom trenutku između Lainovića i Draškovića, u to nisam ulazio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto vezujete to za stranku Vuka Draškovića, je li stranka Vuka Draškovića bila sve vreme u opoziciji i protiv vlasti u Srbiji i organizovala demonstracije i sve to dalje. Je li se toga sećate ili ne?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sve vreme, ali veći deo vremena, da. Inače, gospodin Drašković je bio u vašoj Vladi ministar jedno vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1999. godine? Do 1999. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Do 1999. godine ta partija je isto bila u opoziciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve onda veze ima to što govorite o njihovom prisustvu sa ovom optužnicom?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da komentarišem kakve veze imaju pojedini navodi moje izjave sa optužnicom, to morate nekog drugog da pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Anastasijeviću. Vi ste u Foči bili svega dva dana, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Dva ili tri dana, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za to vreme niste videli nikakve zločine. Je li tako ili nije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam video tada nikakve zločine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete čak da nije bio na snazi ni policijski čas. Je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne za to vreme dok sam ja bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako onda govorite da su bili lišeni slobode negde 40 Muslimana? Jeste li vi to lično videli?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, to sam čuo tada, od čoveka koji je u tom trenutku bio na čelu Kriznog štaba takozvanog u Foči i on mi je pokazao i spisak tih 40 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi tvrdite, vidim u ovoj izjavi, o nekom Šumaru da je bio vlast tada. Kakve Srbija ima veze sa nekim Šumarom u Foči?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Taj čovek sa nadimkom "Šumar", čijeg punog imena sada ne mogu da se setim, je bio organizator i u njegovom objektu ugostiteljskom su bili smešteni i imali štab pripadnici Srpske garde koji su došli iz Srbije, mahom iz Kragujevca i Beograda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta Srpska garda, to je iz ove opozicione stranke koju ste maločas spomenuli, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite o tome da je Vojska Republike Srpske bila ogranak Vojske Jugoslavije. Odakle vam uopšte takva ideja i da li vi znate da Vojska Jugoslavije nije imala apsolutno nikakav uticaj na komandovanje u Vojsci Republike Srpske?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da se Vojska Republike Srpske mogla smatrati, znači nisam tvrdio da su one formalno bile u sastavu Vojske Jugoslavije, ali da *de facto* jesu, a to sam tvrdio na osnovu toga što su praktično plate i penzije išle za oficire Vojske Republike Srpske iz Beograda i što je Vojska Jugoslavije aktivno u naoružanju, a ponekad i borbenim dejstvima pomagala Vojsci Republike Srpske tokom čitavog trajanja rata u Bosni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste nekoliko stvari konstatovali, ekonomska pomoć Republici Srpskoj u celini uopšte nije sporna, ali da li vi znate da je Vojska Republike Srpske imala svoju komandu i da nije imala apsolutno nikakav komandni ni disciplinski, ni bilo kakav drugi odnos i vezu sa Vojskom Jugoslavije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Vojska Republike Srpske znam da nije imala zajedničku kasu, a da je bila komanda, da su primali komandna naređenja iz Beograda, nisam ni u jednom trenutku rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ima nekih stvari koje i kad se kažu i kad se ne kažu, kad vežete to tako, a onda ne kažete ovo šta ste sad rekli, onda izgleda kao da je to bila, kao da je bila deo JNA, što nije tačno. A recite mi, molim vas, vi tvrdite kako je oružje kao dolazilo iz Jugoslavije. Da li vi znate da je u Bosni i Hercegovini za vreme nekadašnje Jugoslavije, s obzirom na koncepciju opštenarodne odbrane i s obzirom na centralnu poziciju Bosne i Hercegovine u geografskom smislu, da je upravo u Bosni i Hercegovini bilo najviše skladišta oružja, najviše vojne industrije i uopšte najviše oružja, ako gledate u odnosu na prosek čitave Jugoslavije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da se na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine nalazilo dosta oružja, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, tu nije bilo potrebno slati oružje, tamo je oružja bilo i ko je gde bio, on je uzeo te vojne fabrike i vojne magacine. To vam je valjda poznato. Je li to tako ili nije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bih rekao da nije bilo potrebno slati. Bilo je potrebno slati rezervne delove, bilo je potrebno slati municiju i bilo je ponekad potrebno slati ljudstvo, a ja sam svojim očima se uverio da je JNA aktivno učestvovala. Recimo 1994. godine artiljerijom sa teritorije Srbije dejstvovala je prema Bosni i Hercegovini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hajmo da to raščistimo, molim vas, to sam vas čuo da ste rekli, što je potpuna neistina. Da li vam je poznato da je Jugoslavija ulagala protest Savetu bezbednosti (UN Security Council) zbog toga što su granate neke doletele na njenu teritoriju, a nikad nije dejstvovala sa svoje teritorije prema Bosni i Hercegovini? Otkud vam ta ideja?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ideja je ta što sam svojim očima video te topove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li videli da topovi pucaju preko Drine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, u tom trenutku kad sam ja prolazio oni nisu pucali, ali sam video oko njih prazne čaure što je ukazivalo da su nedavno pucali i čuo od ljudi koji žive tu, znači u Srbiji sa te strane reke, da po celu noć nisu spavali, jer su topovi pucali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je za vreme one bitke oko Goražda, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da, ako ste čuli od ljudi da nisu mogli da spavaju, da je Drina tu široka 100 do 150 m i da je Goražde na Drini i da ako pucaju topovi na 150 ili 200 metara od vas, da sigurno ne možete da spavate?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Oni nisu rekli da nisu mogli da spavaju zbog pucanja topova iz Bosne. Oni su govorili o tim topovima koji su bili raspoređeni duž puta sa srpske strane reke Drine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, bilo kakav raspored jedinica na granici Jugoslavije bio je isključivo u odbrani Jugoslavije

i niko do sad nije konstatovao da je iz Jugoslavije neko pucao na teritoriju Bosne i Hercegovine. Ovo je prvi put da čujem. Vi niste videli topove da pucaju, ali tvrdite da su vam seljaci rekli da ne mogu noću da spavaju, a na 150 metara ...

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao da je on to video svojim očima. Nema sada smisla da se ulazi u to šta su seljaci rekli, odnosno šta nisu rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste videli ni jednu jedinu granatu ispaljenu iz Jugoslavije u pravcu Bosne i Hercegovine?

SUDIJA MEJ: Zar to nije upravo ono šta ste rekli da ste videli?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, vi ste, da dodam sada i ovaj kadrovski faktor, rekli kako su oficiri u Republiku Srpsku došli iz JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U nekadašnjoj Jugoslaviji, JNA je bila armija na celoj teritoriji Jugoslavije, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle su došli oficiri u hrvatsku vojsku, muslimansku vojsku, ako ne takođe iz JNA, ne računam ove mudžahedine i strane plaćenike koji su dolazili tamo iz raznih tih organizacija, Al Kaide (Al-Qaeda) i ostalih nego oficiri jugoslovenskog porekla, odakle su oni bili?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Vi me pitate sada za oficire u Hrvatskoj i u Armiji Bosne i Hercegovine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, pošto su svi oficiri koji su postojali u Jugoslaviji bili oficiri JNA 1991. godine, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Pa oni koji su bili u JNA su bili u JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Prema tome nije imao ko da ih pošalje ni u Bosnu, ni u Hrvatsku ni u muslimansku federaciju ili kako su oni

to tada zvali. Ti oficiri koji su bili iz tih delova Jugoslavije su postali oficiri u tim vojskama, je li to važi za sve, je li to tako ili nije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne važi za sve i nije sve tako jednostavno, ali bih vas molio da postavite konkretno pitanje neko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li su svi oficiri, dakle i oni što su bili u Vojsci Republike Srpske i oni što su bili u oružanim snagama Hrvatske u HOS-u ili u muslimanskim formacijama, izuzimam mudžahedine i one koji su dalje došli, takođe bili oficiri nekadašnje JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ako me pitate da li su neki od oficira u sastavu hrvatske vojske ili vojske Bosne i Hercegovine bili pre toga oficiri JNA, odgovor je "da".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa zašto onda izdvajate posebno oficire Vojske Republike Srpske koji su takođe bili pre toga u sastavu JNA, a posle toga činili oficirski kadar Vojske Republike Srpske?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Zato što su svi oficiri rodom iz Bosne, a srpskog porekla koji su bili u sastavu JNA, morali da 1992. godine pređu u Vojsku Republike Srpske. Ni jedan praktično nije ostao u sastavu Vojske Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, prvo nije tačno da ni jedan nije ostao u sastavu Vojske Jugoslavije, oni koji su imali državljanstvo Srbije ili Crne Gore svakako su mogli da ostanu u sastavu Vojske Jugoslavije, a što se tiče oficira koji su činili Vojsku Republike Srpske, da li mislite da im je neko iz Jugoslavije naredio da idu u Bosnu ili su oni bili u Bosni ili su želeli da brane svoje kuće tamo i svoja sela i gradove?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam nigde u izjavi naveo da znam, da sam video da im je neko to naredio. Ja sam samo rekao da su svi masovno i prilično organizovano prešli u Vojsku Republike Srpske iz Vojske Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je, dok je još postojala JNA na teritoriji Bosne i Hercegovine, bila jedna armijska oblast JNA i da je komandant te armije, na primer, u vreme još postojanja JNA bio general Mladić?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kad je došlo do otepljenja i počeo građanski rat, da su oni formirali Vojsku Republike Srpske, što je sasvim logično, jer su Muslimani formirali svoju vojsku, a Hrvatska upala preko Save na teritoriju Bosne i Hercegovine i počela da ruši i pali. Sećate se Sijekovca, na primer, kod Broda i tako dalje, gde je počelo?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Šta je konkretno vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate, gospodine Anastasijeviću, koliko je Muslimana bilo u Vojski Republike Srpske?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je više hiljada Muslimana bilo u Vojski Republike Srpske?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA MEJ: Rekao je da ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su bile čak čitave brigade sastavljene od Muslimana i koji su ratovali u Vojski Republike Srpske protiv zajedničkog ...

SUDIJA MEJ: Ne. Gospodine Miloševiću, nema smisla dalje insistirati, on je rekao da ne zna. Osim toga, ovaj deo svedočenja se odnosio na jednu vrlo ograničenu temu, odnosno na transfer oficira i on nam je o tome rekao. Ostalo vam je nešto više od 10 minuta, ali ne puno više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, osim toga što kažete da ne znate da im je neko naredio, pretpostavljate, znači, da im je neko naredio da idu u Vojsku Republike Srpske i nabrojali ste razne tu razloge, samo niste nabrojali patriotizam, da su neki otišli da brane svoje kuće i da brane narod koji, kao što znate, dva miliona Srba u Bosni i Hercegovini su građani Bosne i Hercegovine bili u to doba.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da li je ovo bilo pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Hoćete, molim vas, ponoviti pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da su oni otišli po nekoj naredbi ili su otišli zato što su smatrali za potrebno, da treba da se brane od agresije, odnosno od nasilja koje je izvršeno nad narodom u Bosni i Hercegovini, nad Srbima u Bosni i Hercegovini?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ono šta sam rekao u izjavi ponavljam i sada, da oficiri koji su želeli da nastave svoju profesionalnu karijeru u vojsci, a pri tom ne ulazim u njihove lične motive, su morali, a bili su, znači, srpske nacionalnosti, a poreklom sa teritorije Bosne da su, ukoliko su želeli da nastave karijeru i da ostanu oficiri, morali iz JNA, odnosno Vojske Jugoslavije da pređu u sastav Vojske Republike Srpske. To sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nije tačno. Imate li za to bilo kakav dokaz, da je neko morao da ide i da mu je naredio neko iz JNA da mora da ide u Vojsku Republike Srpske?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Imam izjave mnogobrojnih oficira u to vreme koji su odlazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nisu išli zato što su hteli da brane narod tamo, nego što im je neko naredio iz Beograda, je li tako? Je li vi to tvrdite?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Tvrdim da su išli zato što su kao profesionalni oficiri želeli da nastave da budu profesionalni oficiri. To je bilo ono šta su oni meni tada govorili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne gubimo vreme na tome. Vi govorite da je granica, govorili ste o tome da je bila zatvorena granica, rekli ste da je to bilo 1994. godine, ali da se slobodno prolazilo i da su išli oružje, municija i tako dalje, preko granice. Što je bila zatvorena granica? To je prvo pitanje.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Granica nije bila formalno zatvorena za svaki promet. Granica je bila zatvorena u sklopu ekonomskih sankcija koje ste vi nametnuli Republici Srpskoj zbog političkog sukoba sa Radovanom Karadžićem. Znači, granica je bila zatvorena za prevoz robe, što, međutim, nije se odnosilo na vojne transporte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, a recite mi šta je bio taj politički sukob koji pominjete?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, Radovan Karadžić je bio odbio da potpiše mirovni plan za koji ste se vi zalagali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je taj plan, inače poznat kao Vens - Ovenov plan (Vance – Owen Plan), bio 1993. godine, a ne 1994. godine, gospodine Anastasijeviću?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je više mirovnih planova i sad ja ne mogu stvarno da se setim Vens - Ovenov ili Owen - Stoltenbergov (Owen - Stoltenberg Plan), bilo ih je više, ali znam da je u avgustu 1994. godine došlo do sukoba između vas i Karadžića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao što znate, gospodine Anastasijeviću, pošto je plan bio 1993. godine, onda je do neslaganja došlo 1993. godine, a ne 1994. godine i onda je došlo do te blokade. Ali da li znate da je Radovan Karadžić taj plan potpisao u Atini (Athens) 1. maja 1993. godine u prisustvu Sajrusa Vensa (Cyrus Vance) i Dejvida Ovena (David Owen) i grčkog premijera Micotakisa (Konstantin Micotakis) i drugih predstavnika Grčke (Greece) i međunarodne zajednice? On je potpisao taj plan. Da li znate to?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mislim da se udaljujemo od okvira svedočenja ovog svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj svedok ne zna čak ni kad je bio Vens - Ovenov plan do koga je došlo, zbog koga je došlo do sukoba između nas i rukovodstva Republike Srpske i govori o stvarima koje su potpuno netačne, a vrlo poznate i javnosti i zabeležene u svim dokumentima.

SUDIJA MEJ: Pa to jedva da je relevantno za ovaj postupak ono šta je svedok znao, odnosno nije znao i može li, ili ne može da da precizne datume. Molim vas krenite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svedok svedoči o stvarima koje su mnogo manje poznate od ovih opšte poznatih stvari, a o tim opšte poznatim stvarima pokazuje da ne zna o čemu svedoči. Dakle, 1993. godine ...

SUDIJA MEJ: Ovo nije test iz opšte kulture. Svedok govori o vrlo konkretnim stvarima. Ako imate konkretnih pitanja, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: On daje izjavu kako je zbog blokade koja je usledila 1994. godine zbog sukoba u vezi sa mirovnih planom, što sve nije tačno. 1993. godine je bio mirovni plan i ta blokada 1993. godine i nije tačno da Karadžić nije potpisao, nego je potpisao, ali je Skupština Republike Srpske odbila.

SUDIJA MEJ: Dobro, rekli ste to šta želite. Kao što sam rekao, ne radi se o testu opšte informisanosti. Imate li kakvih pitanja u vezi s konkretnim svedočenjem svedoka?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej (May). Vi govorite da je jedan bosanski Srbin koji radi u Državnoj bezbednosti rekao da je bio poslat u Veliku Kladušu?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate mogućnost da on, kao što sami kažete da je bosanski Srbin, znači Srbin iz Bosne i Hercegovine i Velika Kladaša je takođe u Bosni i Hercegovini, da je on otišao tamo možda kao dobrovoljac ili možda po nekom svom poslu? Ko ga je poslao? Je li ga poslala Državna bezbednost iz Srbije ili nešto drugo mislite? Razjasnite mi to, molim vas.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: On je tvrdio da je tamo bio ne sam, nego sa dosta drugih ljudi koji su bili radili u policiji Republike Srpske i da je poslat po naređenju iz MUP-a Republike Srpske. Ono šta sam ja smatrao značajnim u toj priči je da su se on i njegovi ljudi borili sa oznakama jedinica Fikreta Abdića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je poznato da su Karadžić i Abdić potpisali mir i da su saradivali i da su ljudi iz Zapadne Bosne koja je bila, na čijem je čelu bio Abdić, Muslimani 99 posto, slobodno se kretali po teritoriji Republike Srpske i da su se ljudi sa teritorije Republike Srpske slobodno kretali tamo, trgovali, radili. Oni su potpisali mir.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da su Karadžić i Abdić bili jedno vreme u vrlo dobrim odnosima. Takođe mi je poznato, pošto sam svojim očima video nekoliko puta Fikreta Abdića kako izlazi iz zgrade Predsedništva u vreme dok ste vi bili predsednik Srbije, da ste i vi verovatno imali dobre odnose sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako da ne, ja sam imao vrlo dobre odnose s njima i čak, čak podržavao svaki oblik ekonomske saradnje, jer je on hteo da oživi ponovo "Agrokomerc" zbog interesa svih onih ljudi koji žive u toj Bosanskoj Krajini. Znam da je dolazio da traži podršku da mu se isporuči žito, kukuruz, hrana za njegove farme i tako dalje i mi smo smatrali da je to veoma dobro da se zaključi mir bar u jednom delu Bosne i Hercegovine. Da li tu ima nešto šta nije dobro, recite mi, gospodine Anastasijeviću?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ono šta je meni lično bilo zanimljivo je to da se, dakle, taj član MUP-a Republike Srpske borio u tuđoj vojsci sa tuđom uniformom, ne sa oznakama MUP-a Republike Srpske ili Vojske Republike Srpske, nego sa oznakama Autonomna Pokrajina Zapadna Bosna. To je ono šta mi je bilo zanimljivo, a politički aspekti saradnje ja stvarno, vaše ili Karadžića sa Abdićem, stvarno ne mogu da komentarišem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud vi znate da se neki iz Republike Srpske koji je mogao biti dobrovoljac, na primer tamo, možda je imao rodbinu, kao što znate bilo je i mnogo mešovitih brakova i tako dalje, otkud znate da ga je poslao MUP Republike Srpske da ide tamo u Kladašu da se bori? Otkud vama to?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: On je rekao da mu je bilo naređeno da sa svojom jedinicom ode tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je on rekao?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zove taj čovek?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Imam njegovo ime negde u beleškama svojim, ali sad trenutno ne mogu da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da vidim beleške ... Vi ste govorili, objasnili ste kako vam je Šešelj rekao da je Stanišić od njega tražio, što je izmišljotina kako i on tvrdi, ali da li je vama poznato kakvi su odnosi bili između Šešelja i Stanišića. Da li vi znate da je Šešelj nekoliko puta hapšen kao predsednik tadašnji i sadašnji Srpske radikalne stranke i da vam je taj intervju o kome vi govorite dao kad je izašao iz zatvora u Gnjilanu (Gjilan) 1995. godine? Je li to tako ili nije?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Te tvrdnje o svojim odnosima sa Stanišićem i u vezi sa slanjem dobrovoljaca na ratište Šešelj nije rekao

samo meni, nego je rekao brojnim drugim novinarima u brojnim drugim prilikama. Ja sam siguran, iako ja u to vreme nisam imao kameru, jer radim za štampani medij, da se mogu naći i televizijski i audio zapisi tih intervjuva gospodina Šešelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vam poznato da je s vama imao intervju pošto je izašao iz zatvora u Gnjilanu 1995. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio jedan od intervjuva koji sam radio sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li onda pretpostavljate da je sarađivao sa onima što su ga stavili u zatvor?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Period u kome gospodin Šešelj tvrdi da jeste sarađivao sa gospodinom Stanišićem odnosi se na period 1991., 1992., 1993. godina, ne na period kada je došlo do opet političkog sukoba između vas i njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je poznato da je Šešelj bio u opoziciji sve do 1997. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je bio formalno u opoziciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Anastasijeviću, ja mislim da ste vi izmislili te tvrdnje Šešeljeve. Vi, kažete, nemate traku iako svi imate one male magnetofone kad pravite intervjuve, samo vi nemate.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno da svi imaju, neki ljudi hvataju beleške, neki ljudi snimaju. Ja hvatam beleške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta mislite da može neki političar, na primer, da kaže u političkoj kampanji koju vodi, da će da tvrdi i nešto što jeste i nešto što nije ili samo ono što jeste? Koje je vaše iskustvo kao novinara?

SUDIJA MEJ: To je jedno uopšteno pitanje koje neće da bude ni od kakve pomoći Pretresnom veću. Imate pravo da postavite još dva pitanja, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo zanimljivo. Teško mi je da napravim selekciju, gospodine Mej, ali pošto je ovaj svedok iz pete ruke, nije mi mnogo značajan, nije mi mnogo ni važno. Molim vas ...

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da iznosite bilo kakve komentare, gospodine Miloševiću, mi ćemo da procenimo značaj svega ovoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Anastasijeviću, rekli ste da je bilo policajaca iz Srbije u Bosni, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali sam razumeo da čak i vi kažete da oni nisu učestvovali ni u kakvim borbenim operacijama.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, na osnovu onoga šta su mi rekli. Rekli su mi da nisu učestvovali u borbenim operacijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je za vas logično, da li ste se interesovali, ako ste našli tamo i sreli nekog policajca, da je posao policije borba protiv kriminala i da su policije saradivale u borbi protiv kriminala, policija Republike Srpske i policija Srbije u borbi protiv kriminala, šverca, nezakonite trgovine i raznih drugih kriminalnih događanja, odnosno sama činjenica da se vodio rat tamo veoma doprinosi povećanju nivoa kriminala? Da li vam je palo na pamet da su saradivali u borbi protiv kriminala i da je to interes svih stanovnika i Srba, i Muslimana, i Hrvata i bilo koga drugoga?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo izjavio da je bilo kadrovske razmene tokom svog trajanja rata između MUP-a Republike Srbije i MUP-a Republike Srpske, to jest da su policajci išli tamo u Bosnu iz Srbije i da su iz Bosne, prema potrebama, takođe išli u Srbiju. To je ono šta sam ja rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama logično da policija dve susedne zemlje međusobno saraduje na osnovnom političkom poslu koji se zove "borba protiv kriminala"? Je li to vama logično?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Meni nisu poznati, nisu mi poznati detalji aranžmana koji je MUP Republike Srpske pravio sa MUP-om Republike Srbije. Ja sam samo rekao ono šta sam video.

SUDIJA MEJ: Poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možemo da se složimo oko toga, gospodine Anastasijeviću, da vi ovdje ne svedočite ni o čemu šta ste videli, nego samo o onome šta ste čuli?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne možemo da se složimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, nisam ni očekivao.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, uvažene sudije. Gospodine Anastasijeviću, pošto ste bili u Vukovaru, kako ste rekli, ja bih hteo pre svega da pitam nešto u vezi sa onim šta ste tamo zapazili. Vi ste u vašim intervjuima, ali i u izjavi svojoj, govorili o tome da znate da je bio jedan sastanak između predstavnika lokalnih vlasti i predstavnika vojske JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je na tom sastanku došlo do jednog sporazuma?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je sporazum bio da će o zarobljenim vojnicima Hrvatske brigu da preuzmu teritorijalne vlasti, a brigu o ljudima koji su zarobljeni u Hrvatskoj, vojnicima koji se nalaze u zatvorima u Srbiji, da preuzme JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ono šta se dogodilo u Ovčari, da se dogodilo tek nakon tog sporazuma?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I da li je tačno da ste vi čuli jednu verziju svega toga od jednog visokog vojnog predstavnika JNA?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Šta je to bilo?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Radilo se o tome da je vojska predala pripadnicima Teritorijalne odbrane, na čijem se čelu tada nalazio Radovan Stojčić Badža, znači te zarobljenike na poljoprivrednom dobru

“Ovčara” da bi im se navodno sudilo pred pravosudnim organima SAO Slavonija, Baranja, Istočni Srem. Međutim, ne samo da im se nije sudilo, nego su ti ljudi praktično odmah nakon što je predaja izvršena, pobijeni.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je predstavnik vojske JNA tada bio pukovnik Šljivančanin?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: On je bio na čelu Prve motorizovane brigade, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je prva tema. Drugo, koliko sam ja razumeo pročitavši, jer nisam bio tu kada ste bili ispitivani, ali pročitavši ono šta ste govorili, vi ste uglavnom svedočili na osnovu razgovora, intervjua koje ste imali sa ljudima, potom na osnovu priča koje ste čuli i na kraju na osnovu onoga šta ste videli, je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi tokom tog vremena od 10 godina, preteći sve te događaje, jer vi ste pratili događaje i u Bosni i u Hrvatskoj i na Kosovu, izgradili jedno svoje mišljenje?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Izgradio sam razna mišljenja o raznim stvarima?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je neko mišljenje dominiralo?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Morate da me pitate.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, neću. Ne, ne insistiram na tome. Da li ste kad ste išli na teren imali novinarski zadatak?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste postupali u okviru tog novinarskog zadatka?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste u vašim tekstovima i u intervjuima sa ljudima koje ste imali, se bavili prevashodno problemima koji su proistekli iz centralizacije vlasti u Srbiji i oduzimanja

autonomije pokrajinama, samo autonomije vezano za, ja polazim od one koja se tiče prava na veto?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: To o čemu govorite je visoka politika. Ja sam se uglavnom bavio reportažama sa terena.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ste se bavili u vašoj izjavi, ovde dominira upravo to da su svi problemi koje ste dali Tužilaštvu, da su svi problemi nastali upravo zbog pokušaja, odnosno zbog onoga šta je urađeno u Srbiji, gde je oduzeta autonomija.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da sam tako nešto tim rečima rekao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se neću vraćati na to, to tu postoji, a da li ste uopšte u svojim tekstovima i u intervjuima sa ljudima sa kojima ste razgovarali, da li ste se bavili posledicama koje mogu da nastanu ukoliko bi došlo do otepljenja republika, do nestanka države? Da li ste se bavili ili niste?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo u okviru tema o kojima sam razgovarao sa raznim ljudima, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mene jedna stvar posebno interesuje. Vi znate i vi ste pisali o tome u svojim tekstovima, da je došlo do stvaranja Ministarstva odbrane i Slovenije i Hrvatske mnogo pre nego što su proglasili nezavisnost. Koliko pre, da li možete da kažete?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno da se setim. Nekoliko meseci, možda godinu dana. Stvarno ne mogu da se setim.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li znate za koje potrebe se stvaraju ministarstva odbrane u situaciji, mnogo pre nezavisnosti, u situaciji u kojoj nema rata još?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je Ministarstvo odbrane takođe imala i Republika Srbija 1991. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, to sam upravo hteo da pitam, ali je Ministarstvo odbrane Srbije, koliko ste vi o tome pisali, osnovano kasnije, kasnije od ova dva ministarstva.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Još jedna tema. Takođe ste vrlo mnogo pisali o mnogim problemima, a da li ste u svojim tekstovima pisali i o problemu koji je postojao kod ljudi, da se ne ponove neke stvari koje su se ranije događale ili je to samo plod propagande?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Molim vas, budite jasniji u vašem pitanju.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je strah od toga da može da dođe do stradanja, do gubitaka života bez ikakvog razloga, a koji su bili u neka ranija vremena, mnogi ljudi su bili živi, da li je taj strah od mogućih stradanja bio realan ili je to bila samo propaganda?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U nekim slučajevima je bio realan, u drugim slučajevima je bila propaganda.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste se, na kraju krajeva, bavili problemom toga koliko je na posletku bilo izbeglica i gde ih je bilo najviše? Da li ste se bavili problemom da je na kraju svih tih događaja u Srbiji ostalo 600.000, 700.000 hiljada izbeglica?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bavio sam se tim problemom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na koji način?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U raznim tekstovima koje sam pisao tokom svoje karijere.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I zadnje pitanje. Da li znate šta se u Zagrebu dogodilo posle ubistva cele porodice Zec? Da li je došlo do masovnog odlaska ljudi iz Zagreba?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato da je došlo do masovnog odlaska ljudi iz Zagreba u to vreme, ali sve šta znam o događaju o kome govorite, znam isključivo iz štampe i to poglavito iz hrvatske štampe.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine MekKion (McKeon).

DODOATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MEKKION

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine, postavljena su vam neka pitanja u vezi sa jednim događajem u Foči, a u vezi sa četrdesetak Muslimana. Da li se sećate tog dela svedočenja?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Pre svega, možete li Pretresnom veću da opidete oznaku koja je bila ... Izvinite, možete li da nam kažete šta ste saznali u vezi sa tih četrdesetak Muslimana dok ste bili u Foči?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Saznao sam da se radi o ljudima koji su bili uglavnom u rukovodstvu lokalnog ogranka Stranke demokratske akcije, ili u vezi sa njima i da su oni, nakon što je Foča pala u ruke srpskih snaga, da su oni u zatvoru.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: A kako ste to saznali?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Saznao sam u razgovoru sa predsednikom opštine i sa predsednikom Kriznog štaba, takozvanog Kriznog štaba Srpske Opštine Foča, kako se to tada zvalo.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li ste videli bilo koji dokument, pisani dokument koji je sadržavao neke informacije o tih 40 Muslimana?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Video sam na stolu predsednika Kriznog štaba spisak ljudi abecednim redom sa tih četrdesetak imena i on je potvrdio da su to ljudi sa spiska, ljudi koji se nalaze u zatvoru.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: U redu. Hteo bih da se vratim na deo vašeg svedočenja koji se tičeo jednog Srbina iz Državne bezbednosti, a koga ste upoznali u Bosni. Da li biste mogli da opišete oznake koje je on imao na uniformi?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: U vreme kada sam ja razgovarao sa njim, on je bio u civilu, ali iz njegovih reči sam saznao da je nosio uniformu AP Zapadna Bosna.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Šta je u to vreme bila AP Zapadna Bosna?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Autonomna Pokrajina Zapadna Bosna je bila teritorija pod kontrolom Fikreta Abdića u zapadnom delu Bosne i Hercegovine, u mestu koje se zove Velika Kladuša. Najviše Fikret Abdić je,

kao što je optuženi rekao, blisko saradivao i sa optuženim i sa Radovanom Karadžićem i aktivno se borio protiv Vlade u Sarajevu.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li vam je ta osoba rekla kojim poslom se ona tamo nalazi, šta treba da radi?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: On i njegovi ljudi, rekao je da su se borili u sastavu jedne veće jedinice oružanih snaga Zapadne Bosne u kojoj je bilo i dosta Muslimana. Oni su se borili protiv snaga Petog korpusa Armije Bosne i Hercegovine oko Bihaća. Pokušavali su da zauzmu grad Bihać.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li vam je on rekao šta se na kraju desilo sa onim muslimanskim pripadnicima njegove jedinice?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bio je prilično frustriran, jer je, nakon što je uspostavljeno neko poverenje između njegovih ljudi, znači Srba i Abdićevih ljudi, znači Muslimana, jedno veće je došla jedinica zvana "Panteri", radi se o specijalnoj jedinici u okviru snaga Republike Srpske i oni su te noći pobili veći deo njegovih ljudi muslimanske nacionalnosti. On je onda pokušao da se žali i ispituje zašto se to dogodilo, a dobio je odgovor, "pa to su samo Muslimani". To je bila njegova priča.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Gospodine, da li ste vi dali izjavu, a koju ste potpisali u prisustvu istražitelja kancelarije Tužilaštva?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li ste tu izjavu potpisali negde u julu 2000. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: A ovaj incident koji ste upravo opisali u vezi sa ovim Srbinom iz Državne bezbednosti Republike Srpske, da li se taj incident spominje u vašoj izjavi?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Iskreno da kažem, ne mogu da se setim da li se spominje ovaj deo koji sam maločas rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovde je došlo do greške, jer, koliko se ja sećam, svedok je rekao da je taj pripadnik DB-a bio pripadnik DB-a Republike Srpske, a ne Republike Srbije. Republika Srpska je, kao što znate, entitet u Bosni i Hercegovini i nije Republika Srbija, ali vidim ...

SUDIJA MEJ: Postavimo pitanje svedoku. Čuli ste šta je gospodin Milošević rekao. Da li biste mogli da pojasnite, odnosno da nam kažete čiji je on bio pripadnik?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ: Da, on je bio pripadnik Državne bezbednosti Republike Srpske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dakle ne Republike Srbije.

SUDIJA MEJ: Gospodine MekKion, ne znam u kom pravcu se krećemo vezano za ovu izjavu, budući da je niste predočili kao dokazni predmet, a svedok je svedočio o tome?

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Gospodine, postavljana su vam pitanja u vezi sa vašim intervjuom sa gospodinom Šešeljem i hteo bih na to da se vratim. Pre svega, vi ste bili rekli da je gospodin Šešelj bio zvanično u opoziciji. Šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Hteo sam da kažem da gospodin Šešelj nije zauzimao zvaničan položaj u vlastima u Republici Srbiji, ali da je neformalno njegova moć bila znatna i da je *de facto* praktično bio deo vlasti.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Koliko puta ste intervjuisali gospodina Šešelja?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Pet do 10 puta, ne mogu tačno da se setim.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li ste objavljivali članke koji su se bazirali na tim intervjuima?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li vam je gospodin Šešelj ikada prišao nakon što biste objavili te svoje tekstove i rekao vam da ste nešto pogrešno napisali ili shvatili?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA KVON: Gospodine Anastasijeviću, ti intervjui koje ste vodili s njim, da li su to bili intervjui samo između vas i njega ili se radilo o pres konferencijama?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ: Uglavnom, kad kažem "intervjui", to su bili intervjui između mene i njega.

SUDIJA KVON: Hvala.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Časni Sude, hteo bih da postavim jedno pitanje u vezi sa njegovom izjavom, budući da se sugerisalo da ono šta je svedok rekao o Šešelju, da je to izmišljotina. Dakle, gospodine, kada ste dali izjavu kancelariji Tužilaštva 2000. godine, da li ste tada spomenuli vašu izjavu i ono o čemu ste danas svedočili, a to da je gospodin Šešelj tvrdio da bi ga Stanišić nazvao i da bi tražio od njega da sakupi 120 ljudi, da, na primer, ljudi odu u Vukovar, što vam dajem kao primer? Dakle, da li je to bilo sadržano u vašoj izjavi koju ste dali u leto, odnosno jula meseca 2000. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li ste vi pregledali vašu izjavu pre nego što ste došli ovde da svedočite pred Sudom, dakle izjavu u pisanom obliku?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li u toj izjavi stoji bilo šta što je netačno ili što mislite da je netačno, nakon što ste razmislili i svedočili ovde?

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Smatram da uvođenje iskaza sada u ovom momentu zaista ne bi bilo u redu, jer ta izjava ima toliko toga šta je bilo relevantno za ispitivanje, ali nije bila predmet glavnog ispitivanja i sada u

ovom ponovljenom ispitivanju tužilac se vraća na to. Ja mislim da to ne bi trebalo da se radi.

SUDIJA MEJ: Radi se samo o jednoj uskoj temi, a to je da li je on izmislio ono šta je rekao u vezi sa Šešeljem i intervjuom. Tužilaštvo ima pravo da ospori tu tvrdnju ukazujući na deo izjave u vezi sa tim, iz izjave koja je data 2000. godine. Dakle, mogu da se postavljaju pitanja usko vezana za tu temu, ali ne i za druge stvari iz izjave.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Gospodine, u tekstovima koje ste objavljivali vezano za intervjuje koje ste obavili sa gospodinom Šešeljem, da li ste spomenuli tu izjavu, odnosno da se od Šešelja tražilo da obezbedi ljude, odnosno da je gospodin Stanišić to od njega tražio?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Postavljena su vam određena pitanja u vezi sa Vukovarom, Ovčarom i događajima u bolnici. Hteo bih na to da se vratimo samo za trenutak. Amikus vas je pitao da li ste te informacije dobili od visokog oficira JNA. Ja mislim da ste vi odgovorili sa "da". Da li se sećate toga?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Možete li Sudu da kažete ko je bio taj visoki oficir JNA, dakle taj čovek od koga ste dobili te informacije vezano za učesće JNA u masakru na Ovčari, odnosno u Vukovaru?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: To je bio Aleksandar Vasiljević koji se u vreme o kome govorimo nalazio na čelu Druge uprave JNA, znači takozvani "KOS".

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Kada kažete "u to vreme", da li mislite na vreme kada su se desili događaji u Vukovaru, odnosno Ovčari ili mislite na vreme kad ste vi s njim razgovarali?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na vreme kada su se desili događaji u Ovčari.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je postojao bilo kakav odnos izveštavanja između gospodina Vasiljevića i majora Šljivančanina, dakle u vreme kada su se desili događaji u Vukovaru i na Ovčari?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Od generala Vasiljevića sam čuo da on u vreme kada su se ti događaji desili nije bio u okolini Vukovara i da je naknadno saznao za detalje koje je meni preneo.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Moje pitanje je da li vam je on rekao da je major Šljivančanin, dakle u vreme tih događaja na bilo kojih način njega izveštavao ili podnosio izveštaj, ili na bilo koji način, u stvari, radio za Vasiljevića?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da mi je Vasiljević rekao da je Šljivančanin bio pod njegovom direktnom komandom.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Spomenuli ste jedan sastanak koji se održao u zgradi "Veleprometa", odnosno u "Veleprometu". Pre nego što su zarobljenici ...

SUDIJA MEJ: Mislim da on nije spomenuo "Velepromet", mislim da je spomenuo samo "jedan sastanak".

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Pre svega taj sastanak koji ste spomenuli, od koga ste saznali za taj sastanak?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Takođe od generala Vasiljevića.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li vam je on rekao gde se održao taj sastanak?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao je da se održao u zgradi preduzeća koje se zove "Velepromet", u Vukovaru.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Da li ste i vi intervjuisali gospodina Vasiljevića?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Koliko puta ste ga intervjuisali?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Intervjuisao sam ga zajedno sa drugim kolegama mnogo puta između 1994. i 1996. godine, ali moram da napomenem da to nisu bili klasični intervjui u smislu da se sve šta je tamo bilo rečeno štampalo u formi intervjua u novinama.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Jutros ste rekli Sudu šta vam je gospodin Vasiljević rekao o Vukovaru, odnosno Ovčari. Jeste li tu informaciju ikada objavili nakon intervjua sa gospodinom Vasiljevićem?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Ta informacija je objavljena više puta u mojim tekstovima i tekstovima mojih kolega koji su takođe razgovarali sa istim izvorom u nedeljniku "Vreme", ali u tim tekstovima nije naveden izvor, znači štitili smo izvor.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: Kada je objavljen taj članak?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Objavljeno je više tekstova 1994., 1995. godine i posle toga, obično na godišnjicu događaja u Ovčari svih, praktično svih godina do sada.

TUŽILAC MEKKION – PITANJE: I samo sa da ili ne recite nam je li o tim događajima takođe bilo reči u izjavi koju ste predstavnicima Tužilaštva dali u leto 2000. godine?

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MEKKION: To je sve, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospodine Anastasijeviću, ovim se završava vaše svedočenje. Hvala što ste došli da date iskaz pred Međunarodnim krivičnim sudom. Sada ste slobodni i možete da idete. Hvala. Sada će Pretresno veće da napravi pauzu od 20 minuta.

SVEDOK ANASTASIJEVIĆ: Hvala.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Neka svedok položi zakletvu.

SVEDOK C-1220: Svečano se zaklinjem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC UERC-RECLAF

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Uz pomoć poslužitelja molim da se svedoku pokaže papir s njegovim ličnim podacima. Gospodine, pri vrhu ove

stranice nalazi se jedan broj i to je broj pod kojim ćete vi da budete poznati u ovom postupku. Ne želim da spomenete ime ili datum koji se nalazi na ovom papiru, već da samo odgovorite na moje pitanje sa da ili ne. Dakle, na tom papiru vidite ime, prezime, datum, mesto rođenja i bračno stanje. Da li se ti podaci odnose na vas?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U zadnjem redu nalazi se položaj koji ste imali pre izbivanja rata. Je li to tačno?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, ovaj papir bi trebao da postane dokazni predmet, jer putem njega može svedok da se identifikuje.

SUDIJA MEJ: Da. Takođe moramo da znamo kako ćemo ovoga svedoka da zovemo tokom postupka.

TUŽILAC UERC-RECLAF: C-1220.

SUDIJA MEJ: Da, u redu. Koji će ovo da bude broj?

sekretar: 341.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Treba takođe da bude pod pečatom?

sekretar: Da, tako je. Dokument će da bude zaveden pod pečatom.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Koje ste nacionalnosti, gospodine?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Živeli ste u Hrvatskoj?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ne morate da mi kažete položaj koji ste imali, samo mi kažite kada ste prestali da radite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Negdje u šestom mjesecu 1991. godine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zašto?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Zato što je proces proizvodnje kompletno stao na cijelom području, proces rada mislim.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U redu, a drugi zaposleni, da li su oni bili i Srbi i Hrvati?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Najviše Srbi. Srbi skoro sve.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li svi otpušteni u isto vreme?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Oni nešto ranije, a ja po nekoj depėši sam trebao, trebao sam deŹurati.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je u vašem mestu osnovan ogranak SDS-a?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: 1990. godine, negdje, ne znam, 1990. na 1991. godinu, tu negdje odmah na početku.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li se ućlanili u ovu stranku?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, ali ne odmah.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A zašto ste se ućlanili u tu stranku? Koji je bio razlog?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Razlog je bio što sam saslušao gospodina Raškovića Jovana i shvatio sam da se srpski narod tu nekako mora organizovati da bi na neke izbore izašao s nekim, zbog toga.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta je to gospodin Jovan Rašković govorio, a šta je vas uverilo da biste trebali da postanete ćlan SDS-a?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Uglavnom on je, kako sam ga ja shvatio, on je mislio da će Hrvatska morati uvaŹavati srpsko nacionalno biće i da će, kao da će na taj naćin Srbi ostvariti pravo u Hrvatskoj.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kakva je bila atmosfera između Srba i Hrvata u Hrvatskoj u to doba?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ona je bila, u principu je bila dobra, ali kako je god išlo kasnije, sve je više bio prisutan strah i sve je više napetije bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Čega su se Srbi bojali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Na svim promotivnim skupovima Hrvatske demokratske zajednice i bilo kojih, uglavnom su bilo upućene loše poruke srpskom narodu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta mislite pod tim “loše poruke”?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislim, sjećam se samo, recimo, najviši državni funkcioneri, odnosno funkcioneri tada u Republici Hrvatskoj, kao, na primer, Šime Đodan kad je rekao u uskrсноj poslanici da su Srbi remetilački faktor i da ih treba protjerati, pobiti, prekrstiti. To je ipak sve veći strah unešen u srpski narod.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li u vašem gradu organizovan referendum u nekom trenutku?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: U jednom trenutku jeste, ali to je da se, kao, mislim da se, SAO Krajina, kao da se formira SAO Krajina.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je organizovao referendum?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da je SDS i, uglavnom, ja mislim tako, iz Knina.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kažete da je SAO trebala da bude uspostavljena. A sećate li se možda konkretnog pitanja koje se postavljalo na referendumu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne bih ga mogao tačno formulisati, ali mislim da li smo za to da se otcjepi Republika Hrvatska, tako, ne mogu ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U redu. A kada je održan taj referendum?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sve se to događalo čini mi se poslije onih događaja u Saboru kad je jedan broj srpskih zastupnika napustio Sabor i više se nije vratio u Sabor.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je ovaj referendum imao kakav učinka na svakodnevni život u vašem gradu? Kako je delovao na život u vašem gradu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Narod, obični narod mislio je da je to jedna zaštita i kao da će se formirati, kao neki oblik, jedan oblik koji bi zaštitio, kao

neće Hrvatska vlast djelovati, dolaziti na te prostore. Eto tako, jednostavno ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vaše mesto pripada opštini Ogulin. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, sada bih htela svedoku da pokažem atlas, dokazni predmet 336, kako bi svedok mogao da se orijentira, a Vi pogledajte deo D2 i videćete gde se nalazi Ogulin.

SUDIJA MEJ: Na kojoj stranici?

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Na stranici 19. D2, videćete grad Ogulin koji je označen narandžastom bojom. Ako krenete dalje, jugozapadno, doći ćete do mesta gde je svedok živeo, a još dalje istim putem videćete da se nalazi Saborsko koje je na D3 ove karte, a zatim još dalje, istim putem, doći ćete do Plitvica. To je područje o kom govorimo. Da kažemo nešto o putu za Ogulin gde se nalazi vaše mesto. Da li je taj put bio prohodan tokom čitave 1991. godine?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Šta se dogodilo? Zašto u jednom trenutku tim putem više nije moglo da se ide?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa negdje otprilike u šestom mjesecu je došlo do, poslije onih događaja na Plitvicama, jednostavno se uspostavila neka linija i više je prekinuta komunikacija na tom dijelu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je tada imao kontrolu nad putem između vašeg mesta i Ogulina?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne znam kako mislite, kada?

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da je uspostavljena nekakva linija. Radi li se o možda nekoj granici?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Neka prirodna granica između. Ovaj ovamo dio je isključivo srpski, naselje sa srpskim življem, a taj je miješano i većinsko hrvatsko. Tu se stvorila neka prirodna crta i tako više niko nije nikuda komunicirao.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je bilo kakvih barikada, zapreka na putu i ako jeste, pod čijom su kontrolom bile?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Bilo je i sa jednih i sa drugih postavljeni neki, najprije u početku postavljeni, bili su neke, kamenje veliko ili trupci u početku i sa jedne i sa druge strane. Tako su oni sa onu stranu, mi sa ovu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko ih je kontrolisao? Pod čijom kontrolom su bile te barikade?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa bile su pod kontrolom tada TO. Tada još u tim prvim počecima, nikakvo nije bilo nego samoorganizovano i bez oružja, bez išta, sa lovačkim oružjem. Otrprilike prvi počeci tako.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je u vašem mestu postojala policijska stanica?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li to bila mešovita stanica, hrvatsko-srpska, pre rata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mješovita, ali sa više srpskih radnika.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li u jednom trenutku hrvatski policajci otišli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je to bilo i gde su otišli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa oni su tu bili iz susjednog, jedan je bio, ili dvojica iz Saborskog, iz susjednog tog mjesta. I otišli su kući, jednostavno otišli.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A jesu li zaista i otišli u Saborsko?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja mislim da jesu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko je u to doba bio šef policije, mislim kada su Hrvati otišli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Latas Dušan.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Možete li, molim vas, da ponovite ime malo glasnije?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Latas Dušan.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li on bio meštanin, lokalni Srbin?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A jesu li novi policajci zamenili one Hrvate koji su otišli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jesu posle, bilo je više.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ti novi policajci koji su došli, koje su oni bili nacionalnosti?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Srpske.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li bili iz tog kraja, meštani ili su došli iz nekog drugog područja?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Iz mjesta.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li oni bili profesionalni policajci ili nešto drugo? Ko su zapravo bili ti ljudi?

S SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, nisu profesionalni.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li prošli ikakvu obuku?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jesu, to je nekoliko mlađih ljudi otišlo na obuku u Knin i vratilo se onda.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A znate li ko ih je u Kninu obučavao? Jesu li oni ikada išta o tome govorili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja ne znam ko ih je obučavao, samo su išli na neku obuku i vraćali se.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A koliko je novih policajaca došlo i koliko ih je obučavano u Kninu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Otprilike, ja ne znam, ja to ne znam tačno, ali otprilike je odlazilo po nekoliko njih i tako nekoliko grupa. Možda po pet, šest iz tog mjesta i u nekoliko grupa takvih.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kakvu vrstu uniforma su nosili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa nosili su nešto maskirno, samo je više navlačilo u plavoj boji.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li imali kakve oznake na tim uniformama?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da su nosili "Policija, SAO Krajina", tako nosili amblem, imali, mislim da je tako bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kakvu vrstu oružja su ovi policajci imali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa imali su puške.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Mislite automatske puške? Oprostite, jeste li čuli moje pitanje? Pitala sam vas jesu li to bile automatske puške?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jesu, automatske.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zna li možda jesu li to oružje nabavili, odnosno dobili u vašem mestu ili u Kninu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim u Kninu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Na osnovu čega to mislite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tada još mi nismo, u počecima tim, tada mi nismo imali oružje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ovi novi policajci, jesu li se oni, odnosno njihova jedinica da li je imala neko ime?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Obično su zvate kao "Martićeva policija", eto tako.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zna li osobu po prezimenu Medaković?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Znam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko je on bio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kad se tu u mom mjestu formirala ponovo općina, kad se razdvojila sa općinom Ogulin, onda je on bio prvi predsjednik općine i bio je kao komandir te policije, zvane Martićeve.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li on bio profesionalni policajac ili ...
Kakav je posao on imao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je bio student, ja mislim da ništa nije završio, studirao je tada.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Takođe meštanan kog ste poznavali od pre?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Znate li osobu po imenu Đuro Ogrizović?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Znam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je on bio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je bio mještanan, od mog mjesta jedno pet, šest kilometara, ali nije živio tu, prije rata nije živio na tim prostorima, nego je živio negdje kod Zrenjanina. Ja ga lično nisam do prije poznao, nego znao sam ga ovako, ali nikad nisam, nismo ga poznavali, znao sam odakle je i ko je, ali nisam s njim upoznao se.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kažete da on nije u to doba tamo živio? A gde je živio pre rata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Prije rata on je živio negdje u Zrenjaninu. Ne, u Vršcu, da, Vršac. Da, u Vršcu, ali je imao rođenu kuću tu u susednom mjestu pored moga. Imao je roditeljsku kuću gdje je rođen i tu je dolazio preko ljeta, ali nije stalno živio.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vršac se nalazi gde? U Hrvatskoj ili negde drugde?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: U Srbiji.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je on imao ikakav položaj u vašem mestu kada je počeo rat u leto 1991. godine i ako jeste, kakav?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste. On je bio sa tim Martićem i on je, tamo on je star bio, stariji, a nosio je čin pukovnika. Sad kako je, neki su vikali da je to on sam sebi, uglavnom bio je neki, u policiji je bio, ali je otišao u penziju u miliciji, bio je neki inspektor, tako priča. A koji je čin imao, ja ne znam, ali je nosio čin pukovnika.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gde ste ga viđali po gradu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa viđao sam ga po, vidio sam ga u mjestu prolazeći, to je malo, nije to veliko mjesto. Tu svako svakoga vidi.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li ikada s njim razgovarali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tek kasnije, u toku rata.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gde ste ga tom prilikom sreli i o čemu ste razgovarali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je često se nalazio, to je već kasnije, to je već daleko, kad je već rat uveliko, već, ja ne znam, to je možda bilo već neđe 1993. godine, 1992. godine, 1993. godina, tad sam ga često viđao u kasarni, u komandi brigade.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ta kasarna, odnosno komanda brigade da li se nalazila u centru tog mesta?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: U centru, u centru mjesta.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A da li je gospodin Ogrizović odlazio u štab brigade? Jeste li ga tamo viđali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, on je često bio, najviše tamo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Znete li možda s kim se tamo susretao kada bi odlazio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sa svime, sa, uglavnom ... Poznaje on sve.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Molim vas dovršite svoj odgovor. Pitala sam vas kada biste ga viđali, znate li šta je on tamo u štabu brigade radio i s kim se tamo viđao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Uglavnom sa rukovodećim tim kadrom se on mješao, družio i razgovarao, oficirima, višim oficirima.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada kažete "viši kadar", mislite li na oficire vojske ili policije?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vojske, vojske.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da ste jednom prilikom 1992. godine ili 1993. godine s njim razgovarali. O čemu ste razgovarali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislim da sam ja to, kao ... To je došlo do jedne svađe između nas dvojice.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U vezi sa čim ste se svađali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa on je rekao da sam ja trebao napraviti puno više, kad sam bio na takvom mjestu. To je bila velika transportna firma i da sam ja trebao ustajati, što je bilo van svake pameti, e da bi ja tada na taj način pomogao kao Krajini ... To samo pomućen um može tako nešto pomisliti i tu je on kao mene htio na taj način isprovocirati, a on je napravio par grešaka koje, napravio je par ovako događaja koji nisu bili zahvalni i što je napravio baš u srpskom mjestu, a on se s tim kao ... Ali ja to nisam znao, zbog toga ja ...

SUDIJA MEJ: Izvinite, ali prekinuću vas. Gospođo Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff), zaista ne vidim šta vam je na umu. Slušamo čitav niz detalja i ne vidim na koji način će oni da nam pomognu.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Pa stvar je teška jer bih htela sa svedokom da vidim kakva je uloga bila ovog čoveka po imenu "Ogrizović" u policiji i čime se on bavio, šta je radio, a svedok zapravo na neki način izbegava da kaže gde je on tačno radio i da nam objasni šta je ta osoba učinila.

SUDIJA MEJ: Pa ako on to neće da kaže, neće da kaže, u redu. Možda čak i ne zna. Gospodine, možete li da nam kažete šta je ta osoba uradila ili ne?

SVEDOK C-1220: Mogu, zašto ne. On je uglavnom kao bio u, vodio tu grupu tih Martićevaca, a njegov je osnovni posao, po mome, to je moje, pljačka, jednostavno to, ali je on sebe toliko ... Tako da, recimo, kad bi došao neko, on je čak kao da je on obaveštajna neka služba, neki obaveštajni oficir na tom prostoru i kad bi došao neko, na primer iz, šta ja znam, iz Rijeke preko Mađarske (Hungary), Srbije k nama, on je, on je kao saslušavao, a ja mislim da to niko, da on to sam sebi nekako nametnuo, ali on je s tim htio da je on nešto, jednostavno ne znam kako da se bolje izrazim.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da je napravio neke pogrešne stvari, neke greške. Jeste li vi nekada s njim o tome raspravljali? Jeste li ga optužili da je nešto loše učinio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa nisam. Da sam tada znao, bio bi. On je minirao prugu u, pa je neki, ovaj, tako dalekovodne stubove električne energije u srpskom isto mjestu, tako da smo mi ostali bez struje to jedno vrijeme i tako nekih, ali nikad on to nije napravio na nekom mjestu, gdje bi on istakao svoju hrabrost, recimo van te zone koju su Srbi posjedovali. On nije imao hrabrosti otići, recimo, u Ogulin ili negdje tamo dalje. Zbog toga smo mi poslije ispaštali.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Samo trenutak. Rekli ste da je minirao prugu i neke dalekovode. Je li on tu učinio u srpskom području?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, u tome i jeste problem što je to on kod nas.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada je on to radio? Da li je to bilo pre nego što je počeo rat?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Prije. U prvim počecima, jer on je minirao prugu u srpskom mjestu gdje se isključivo voze školskim vlakom, gdje se isključivo voze djeca srpske nacionalnosti, a ja sam zbog toga vođen, nisam ja, isto kao pod pretpostavkom bi li ja mogao znati ... Nekoliko puta sam saslušan od vlasti tadašnjih u Hrvatskoj, ja koji veze nisam imao. Ja da sam tad znao, bio bi' to rekao, ali ja sam to posle doznao.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada je minirao dalekovod, kakve je posledice to imalo za to područje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Imalo je, jer je od Ogulina preko našeg prostora, u Saborsko išla ista linija i on je to u jednom našem zaseoku ... I tako, ostalo to mjesto, da se naškodi tom mjestu Saborskom. Jednostavno više je nama isključena struja i mi nismo imali više struju.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A da li su Hrvati bili optuženi za to miniranje? Rekli ste da u početku niste znali da je on to uradio.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja ne znam koga, uglavnom istraga se vodila na tom području našem, mom području.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada ste ga suočili s tim, tada kada ste se našli s njim u komandi, kako je on reagovao na to? Je li on negirao da je to uradio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Nije. Nije, tako je došlo do jedne žestoke svađe i baš zbog tih ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi u jednom određenom trenutku mobilisani u srpski TO?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kad je to bilo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da je to bilo negdje sedmi, možda osmi mjesec 1991. godine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste dobili poziv? Ako je odgovor "da", recite od koga.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Od tadašnje Teritorijalne odbrane koja je to organizovala, od komande TO.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je to bila opšta mobilizacija, dakle, za sve muškarce iz vašeg mesta?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je u to vreme bio komandant TO?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Dokmanović Nikola, ja mislim čin majora da je nosio, ali je on bio, on je završio akademiju, pa je radio u općini kao u narodnoj odbrani i mislim nije bio u armiji više, samo je završio akademiju i radio u JNA, pa zbog porodičnih prilika napustio je, ali se zaposlio u općini kao u narodnoj odbrani, odsjek narodne odbrane, ne znam koju sve funkciju ona obavlja. I on je, kad se u mom mjestu formirala općina, on je bio isto na čelu te narodne kao naj, najstručniji.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada ste vi mobilisani, da li ste dobili neko oružje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako ste dobili to oružje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa oružje se dobilo, vojska je naoružala otprilike to područje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada kažete "vojska", da li mislite na JNA ili na neku drugu vojsku?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: U to vrijeme, kad je taj TO, tad još nismo, to su prvi počeci, tada nije bilo, nismo imali niko oružje, nego, eto, bilo je, tu je bila tvornica jedna koja je imala, koja je imala za zaštitu tvornica, imala je oružje neko, obične puške i to je uzeto i što je bilo lovačkog oružja i bilo koji način kako oružja, to je bilo u početku.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste kasnije dobili pravo oružje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kasnije da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko vam je podelio to oružje, obezbedio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vojska bi uveče dovezla oružje i to se prekonoć podijelilo i tako to.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada kažete "vojska", na koju vojsku mislite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: JNA mislim.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A na koji način je to oružje stiglo, odnosno na koji način je bilo dopremljeno? Da li je bilo u sanducima ili je bilo pojedinačno?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Bilo je u sanducima.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je bilo šta bilo napisano na tim sanducima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sanduci kako su se pakovali, pa bilo je neke oznake, M48 recimo, to su valjda taj tip puške, ne znam, tako, ne znam, ne mogu se svakog detalja ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta su uradili sa tim sanducima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Te, sad kad se podijelilo oružje, te smo sanduke zapalili.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A zašto ste to uradili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tako je, kao, rečeno da se zapale sanduci.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko vam je rekao da zapalite sanduke?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ta komanda, odnosno vojska.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da ste oružje dobili uveče. Recite nam otprilike u koje doba ste dobili to oružje? Ne morate tačno da kažete sat, ali otprilike kad.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Otprilike kad mrak padne, mrak.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kog meseca?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tu negdje po prvoj polovici, uglavnom 1991. godine, ja mislim 1991. godine, ili tako, ne znam tačno. U prvoj, ne ... To možda, možda deveti, deseti, ja ne znam, mjesec 1991. godine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste takođe dobili uniforme?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Posle kad se došlo, kad je došla uniforma valjda odnekud, iz skladišta nekih, kad su došle uniforme, onda smo posle dobivali, ali tada u počecima ne. Uglavnom se prvo dobilo oružje nego uniforme.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je obezbedio uniforme: meštani ili JNA ponovo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja ne znam. Uglavnom, to je bila uniforma od JNA, a kako je, otkud je, a tu je bila, pazite, tu je bilo i skladište kod mene u mjestu i u blizini moga mjesta još je bilo skladište JNA, veliko, gdje je bio i određen, veliki broj uniformi.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li su se u vašem mestu kasnije pojavili oficiri JNA?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, kasnije.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kada su se oni pojavili? Recite nam ko je, u stvari, došao.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja ne znam, ne mogu reći datum, samo znam da je bila jesen kasno, možda deseti, jedanaesti, konac jedanaestog mjeseca došlo je tada 18, koliko ja znam, oficira Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A odakle su došli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da su došli iz Beograda, da je tako rečeno bar.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li znate iz kog korpusa su došli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne znam to.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada su ti oficiri stigli, da li su oni promenili bilo šta unutar TO?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste, ipak su, bila je ozbiljnija komanda, disciplina je bila, nekako podigli su nivo discipline, tako eto.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je bila oformljena brigada nakon njihovog dolaska?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: U stvari to, oni su samo preuzeli valjda tu TO, komandu te brigade što je TO, što se samo ovako organizirala, samo su je unapredili stručno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako se zvala ta brigada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim, ne znam, ne mogu se sad više sjetiti, ali mislim 124. laka pješadijska da je nosila, ne znam, taj naziv.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je bio komandant brigade?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislite tada kad su došli ovi?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, ko?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Petar Trbović.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A koji je čin imao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Čin pukovnika.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je on bio profesionalni oficir JNA?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste. Ja mislim da jeste, da je bio.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da je postojao štab u centru vašeg mesta. Da li je to bio štab, odnosno komanda brigade?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, komanda brigade je tu postojala.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li se komanda nalazila u vojnom objektu koji postoji od pre rata, odnosno, recite nam, gde se nalazila komanda brigade?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tu je bila prije rata, u mom mjestu bila je kasarna, vojna kasarna i tu je bila i komanda brigade dalje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Koliko je bataljona imala ta brigada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tri.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A u kom bataljonu ste vi bili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja sam bio u Trećem bataljonu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je bio komandant Trećeg bataljona?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Grba Bogdan u početku. To se mijenjalo, bilo je puno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je on bio profesionalni vojnik?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je bio rezervni oficir.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Uz pomoć poslužitelja htela bih sa svedokom da porazgovaram o jednoj vojnoj karti. Časni Sude, vi imate kartu u vašem registratoru, tabulator 9, dokazni predmet 326.

SUDIJA MEJ: Molim da se zvanično obeleži kao dokazni predmet.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 326, tabulator 9.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gospodine, nakon što ste stigli u Hag (The Hague), da li ste bili u prilici da pogledate i prostudirate ovu kartu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gospodine, pogledajte i vrh ove karte. Pogledajte ono šta piše na vrhu ove karte i molim vas da pogledate i legende. Radi se o karti koja je vezana za napad na Saborsko, ovo je vojna karta. Časni Sude, ovu kartu smo dobili od hrvatske Vlade. Što se tiče autentičnosti ove karte, dostavićemo dodatne informacije tokom ovog postupka.

SUDIJA MEJ: Budući da ovaj svedok nije upoznat sa kartom, da li je on najbolji svedok preko koga karta treba da se uvede?

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Pa ja imam utisak da je ovaj svedok veoma uzbuđen, tako da bih ja htela da postavim pitanje sad kad je pogledao karte. Mislim da je svedok veoma uzbuđen. Gospodine, pogledajte ovu kartu i recite da li ste o ovoj karti razgovarali sa predstavnicima kancelarije Tužilaštva, dakle kada ste stigli u Hag?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi ovakvu kartu videli u predmetno vreme kada su se događali ti događaji?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: S obzirom na položaj koji ste imali tada u to vreme, da li ste bili zaduženi za takve karte, odnosno recite nam ko je bio zadužen, ko se bavio tim kartama?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Časni Sude, ja nisam uopće oficir, ja nemam nikakav čin. Čak ove kratice, tu terminologiju ja ne razumijem, ja ne znam, ja sam obični vojnik i ja nisam mogao učestvovati, uraditi te karte, niti je to meni ko ikada pitao me zašto.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Znači ovim kartama su se koristili oficiri, a ne vojnici. Je li to želite da kažete?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislim ovaj plan napada, to mene niko ne bi ni pitao, jer ja od toga ništa i ne znam, kako bi' ja mogao nešto planirati kad ja ne znam, a to su stručno radili valjda, valjda koji zna. Zato to ja, ja to nisam nikad vidio prije. Prvi put ja tu kartu sad vidim sa ovim oznakama. Ja sam gledao ove karte, ali bez oznaka.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gospodine, mi bismo hteli samo da porazgovaramo o nekim stvarima koje se vide na ovoj karti. Nema potrebe da budete upoznati sa detaljima i uopšte se ne sugeriše da ste vi nacrtali ovu kartu ili bili povezani sa ovom kartom. Kada pogledate tu kartu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svedok je objasnio da nema nikakve veze sa tom kartom. Nije u pitanju ispitivanje o detaljima, te nema nikakvog smisla uvoditi kartu.

SUDIJA MEJ: U redu, gospodine Miloševiću. Svedok je rekao da ne zna ništa o toj karti, da ne može da nam pomogne. Možda bi bilo bolje da ga pitate da li bi on mogao da svedoči o tim događajima, dakle, prvo da to čujemo, a možda će onda nakon toga moći da se pozove na kartu. Ne možete kartu da uvedete preko njega, jer optuženi je u pravu, on ne zna ništa o toj karti.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, ali ja koristim ovu kartu, jer je ovo najbolja karta tog područja sa najviše detalja i, u stvari, kada budemo prešli na detalje vezano za to gde se šta nalazilo i gde se nalazila koja jedinica, on će moći to da objasni. Zato sam ja i predočila ovu kartu.

SUDIJA MEJ: Pa možda. Pustite da on ispriča svoju priču, a onda ćemo kasnije možda da se vratimo na kartu. Zasada ne možemo da se koristimo ovom kartom.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zasada možemo da odložimo ovu kartu. Gospodine, vi ste rekli da je gospodin Trbović bio komandant brigade. Da li znate kome je on bio podređen?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da je viši oblik vojne formacije bila Korenica, to je bila divizija i, gore, Knin.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li znate gde se nalazila komanda divizije u Korenici, kako ste vi rekli? Da li znate gde se nalazila komanda?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja mislim da je to bilo mjesto Mukinje na Plitvičkim jezerima.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako znate to, kakve informacije ste dobili u vezi sa tim?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Nemam nikakvu informaciju, to se znalo da je gore divizija kao komanda nadležna brigadi. To je znao svako.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li znate ime komandanta iz Mukinja?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Znao sam samo jedno ime, ali sad, evo ovoga časa se ne mogu sjetiti, ali mislim da je, ovoga časa ne mogu se sjetiti.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je u Slunju takođe postojala vojna komanda ili u blizini Slunja?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Između mog mjesta i Slunja je vojni poligon koji je bio poligon, veliki poligon za čitavu, ono prije Hrvatsku, JNA. Tu je bila stacionirana jedna velika vojna formacija. To je između mog mjesta i Slunja.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A taj vojni objekat na kojoj udaljenosti je bio od Saborskog, ako znate?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Koji mislite, poligon, objekat?

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da, da.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa od Saborskoga to je, ja sad vama teško mogu predočiti, ali to je, jer, pa nije to daleko, pa možda od Saborskoga možda desetak kilometara preko šume, a kada bi se išlo cestom, to je daleko duže, a popreko preko šume, toliko bi otprilike bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je bio komandant tog poligona?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Komandant poligona je bio tada, ja sam čuo, ja ne znam, zvali su ga, valjda ima čin generala, Rodoljub su ga zvali. Imao je nadimak "Ledeni".

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A koji je čin imao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim čin generala.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li znate čoveka po imenu Bulat?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja njega ne znam lično, ali samo znam po imenu. On je bio pukovnik i jedan u njegovom štabu, jedan od vodećih, mislim oficira. No, jedno vrijeme u početku komandant je bio i Stipetić, general Stipetić u Slunju na poligonu je bio komandant u početku.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Porazgovaramo o Čedomiru Bulatu. Da li je on došao u vaše mesto i sastao se tamo sa vojnim licima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste, dolazio je, sastajao se, dolazio je.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li se tamo sastao i sa komandantom brigade Trbovićem?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja ne znam, ja nisam vidio taj, ali sigurno jeste, jer je odlazio u komandu, s kime drugim, ja ne, s komandantima, uglavnom gore.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je on bio Trbovićev nadređeni?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne. Ne znam da su imali neku tu hijerarhijsku vezu. Ja ne znam, uglavnom su nosili isti čin. Ja ne vjerujem da je bio ovaj njemu nadrijeđen.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada su stigli oficiri JNA, da li je Teritorijalna odbrana dobila i drugu vrstu naoružanja, artiljerijsko oružje, ako vam je poznato?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta su dobili? Koju vrstu oružja?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim minobacače, ove manje i one veće, to je bilo valjda 100, 70 milimetara ili 105 milimetara, ne znam, otprilike tu ti minobacači.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li su meštani, lokalni pripadnici TO, rukovali tim oružjem ili vojnici JNA?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Obučavalo se, obučavala se ova Teritorijalna odbrana, njih su uglavnom ovi oficiri koji su znali obučavali, a bilo je tu i kadrova koji su u vojsci služili taj rod, pa su znali, tako.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, za trenutak bih htela da pređemo na privatnu sednicu kako bismo čuli koju je ulogu ovaj svedok imao u svojoj jedinici ...

(privatna sednica)

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Na početku vašeg svedočenja, govorili smo o tome gde se nalazi Saborsko, da je na putu za Plitvice. Da li su ljudi

iz vašeg grada mogli da putuju tim putem za Plitvice slobodno ili je on bio blokiran na nekim tačkama?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Do prvih sukoba, komunikacija je bila normalna, ali kada su ti događaji počeli, više nigde nije moglo da se ide, komunikacija je jednostavno prekinuta, više se nije moglo prolaziti tim dijelom ceste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li Saborsko hrvatsko mjesto?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je u Saborskom postojala policijska stanica?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne. Prije rata ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A za vreme rata, na primer u novembru 1991. godine?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je novembar 1991. godine. Ne. Novembar 1991. godine? Ne znam, u to vrijeme ja više ne znam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Znete li da je u selo bilo hrvatske vojske pre nego što je napadnuto?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa pričalo se da ima hrvatske vojske puno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko je to govorio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Govorilo se kako je, da je Saborsko jedno jako uporište. Tako se govorilo, tako se, kao, informacije ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ali ko je to govorio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa govorio, govorili su ti oficiri u nekoj normalnoj komunikaciji. Vjerovatno su oni imali, da li su imali, nisu li, neke prave podatke, ja ne znam, samo se tako pričalo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je Saborsko napadnuto u jednom trenutku i jeste li vi učestvovali u tom napadu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je došlo do tog napada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislim 11. mjesec 1991. godine, negdje sad, u prvoj polovici negdje 11. mjeseca.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Pre nego što je došlo do ovog napada, kada ste vi saznali da će do njega da dođe i ko vas je o tome obavestio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa uveče sam obavješten, komandant bataljona je rekao “sutra se ide na Saborsko i mora ići taj, ti, ti, ti i ti i tako”, jer smo mi, u stvari, mi smo samo pridodani kao ljudstvo, kako da kažem, ovoj tehnici koja je bila.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Pre nego što vam je rečeno da ćete morati da učestvujete, jeste li primetili kakva kretanja vojske pre te večeri?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste, vidilo se, dolazili su, tenkovi su išli, nekoliko tenkova i transporterata oklopnih je išlo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli Čedomira Bulata u vašem mestu pre napada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste, on je dolazio, jeste, vidio sam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gde ste vi otišli u svrhu napada? Naime, da li je bilo neko mesto gde ste se okupili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jedno malo selo koje je nadomak ovoga mjesta, zove se Lička Jesenica.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li tamo došli s grupom ljudi iz vaše jedinice?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, nas negdje oko 10 do 30 je bilo u toj grupi gdje sam ja bio, u mojoj grupi.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste stigli tamo? Ujutro, predveče?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Stiglo se, to nije daleko od mog mjesta, to je osam, devet kilometara i brzo se to stiglo s vozilima ujutru, uglavnom taj dan prije jutra.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste stigli, koliko ste otprilike vojnika videli? Koliko je bilo vojske?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Teško je to procjeniti. Ja bar mislim nekoliko stotina je bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ti vojnici koje ste tamo videli, jesu li oni bili članovi lokalne TO ili je bilo i drugih?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vojska, ali dodata i mi koji smo mobilisani.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kad kažete "vojska", na koga mislite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: JNA.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: JNA. Kad kažete "JNA", je li se radilo o vojnim obveznicima, odnosno onima koji su služili vojni rok? Jeste li možda s njima pričali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Nisam ja s njima pričao. Kažem moj, naš je zadatak bio taj, svako je bio raspoređen na svoj zadatak kao.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste na tom mestu gde ste okupili u Ličkoj Jesenici, videli i policiju?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja je, ona je bila, samo ja je nisam vidio, jer ona kao imala neki sa druge strane. Da ona, mislite ... Da, policiju, da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Spomenuli ste nekoliko komandanata iz Martičeve policije i Đuru Ogrizovića. Je li i on bio tamo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, sigurno je bio. Ja ga nisam vidio, ali sigurno je bio. Je, kažem, ta je kao policija imala sa neke druge strane, sad ne znam kako da vama objasnim tu, jer to sam doznao ovdje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli gospodina Bulata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je on došao i šta je radio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je vodio, mislim da je on komandovao sa čitavom akcijom.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zašto to mislite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tako jer je, on je vodio akciju, jer je on komandovao sa poligona tom tehnikom koja je došla i on je vodio akciju.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A da li se on obratio vojnicima, uključujući i vas, u Ličkoj Jesenici?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vidite, mi smo došli u Ličku Jesenicu negdje ujutru, pa smo cijeli dan bili, pa cijelu noć, to je hladno vrijeme, nigde se i to se po kućama onako, došlo je do nervoze međ' i tako, ljudi su već negodovali i to sve i onda je on ujutru, samo znam da je on postrojio vojsku i rekao, objasnio zbog čega se to čeka, da je ružno vrijeme, da je loše vrijeme, da ne može avioni djelovati i u tom smislu i da će sačekati.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li vam je rekao koji je bio cilj napada, zašto Saborsko?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa to Saborsko je jedno mjesto gdje je moje mjesto bilo u potpunom okruženju, da nikuda nije imalo izlaza ni na jednu stranu, nikud nije moglo, u jednom okruženju je bilo, potpunom okruženju, a ja sam samo, ja ne znam, ja nisam učestvovao u nikakvom životu političkom, ali sam slušao da se to rukovodstvo Plaškoga nudilo, molilo, uputilo gore Saborskom da puste tu cestu u komunikaciju, da se slobodno njom prolazi, da ne smije nikome dlaka sa glave faliti. Kao to je bila, pričalo se, ali da to Saborsko nije, u tom mjestu nisu uvažili i sad više se nije moglo izaći i tako je to i objasnio Čedo, da mora se to, mora pasti zbog toga da se povežu srpski prostori, da bi se moglo odatle izaći nekuda, jer nikuda se nije moglo, samo u tom okruženju se moglo biti. A već je ponestalo i svega i soli i strateških goriva nije bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Možete li, molim vas, da nam opišete kako je napadnuto Saborsko? Šta se prvo dogodilo? Naime, već ste nam spomenuli avione, pa nam recite da li je to bio napad iz vazduha?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, avioni su napali iz zraka, jašta. I artiljerija je najpre djelovala i onda se krenulo u pješadijski napad.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A gdje je bila pozicionirana artiljerija?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Čujte, artiljerija je bila po tim brdima okolo, gdje, odakle koja može djelovati. Samo nekoliko tenkova je učestvovalo prema Saborskom, išlo, a ovo sve je bilo raspoređeno okolo na tim nekim kotama koje su, odakle se moglo dejstvovati.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf, sada je 12.15, možda je ovo pogodan trenutak za pauzu. Gospodine svedoče, sada ćemo da napravimo pauzu od

20 minuta. Za vreme te pauze i svih drugih pauza za vreme vašeg svedočenja, molim vas da ni sa kim ne razgovarate o svom iskazu, ne dozvolite da vam o tome iko išta kaže sve dok se svedočenje na završi. Ovo se odnosi, takođe i na Tužilaštvo. I molim vas da se vratite ponovo u sudnicu za 20 minuta.

(pauza)

ASISTENT PRIJATELJA SUDA HIGINS: Časni Sude, dozvolite kratak komentar u vezi s dokazima, odnosno svedočenjem.

SUDIJA MEJ: Da, mi smo dobili neku prepisku u vezi s vašim postavljanjem, ali sada ćemo da vam dozvolimo intervenciju.

ASISTENT PRIJATELJA SUDA HIGINS: Do sada je koleginica iz Tužilaštva u priličnoj meri vodila ispitivanje svedoka, a ja bi htela da naglasim da bi trebalo da svedok priča svoju priču o napadu na Saborsko i da se ne postavljaju sugestivna pitanja.

SUDIJA MEJ: Siguran sam da će gospođa Uerc-Reclaf to da ima na umu. Mislim da je kritika možda malo preoštra, ali nastavimo dalje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gospodine svedoče, prije pauze ste nam rekli da je po brdima bila razmeštena artiljerija, ali znate li ko je rukovao tom artiljerijom, koje su jedinice bile u pitanju?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja mislim da je bila to minobacačka četa 120 milimetara i valjda 82 milimetara i bilo je, na poligonu je bilo 130 milimetara, ne znam koji su to neki topovi ili kako se to zove, koji su mogli domet imati i nekoliko tenkova je bilo tu u napadu i oni su djelovali.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada govorite o poligonu, je li mislite pri tom na onaj koji ste već spomenuli, koji je pripadao JNA u blizini Slunja?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, taj. S tog područja isto se može, to su valjda velikog dometa, koje može i sa tih prostora djelovati.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Već ste spomenuli pešadiju. U kom trenutku su oni počeli da deluju i iz kojeg smera su došli u Saborsko?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Molim vas, kako mislite u kom smjeru i kad? Pojasnite mi smisao.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je pešadija napala, iz kog pravca je delovala?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To ja sad teško ovako mogu reći, ali poslije artiljerijskog djelovanja, onda je krenula pješadija, a ona je iz više pravaca, iz više pravaca dolazilo se u Saborsko. Ja jedino mogu reći iz kog sam ja pravca, gdje sam ja djelovao.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Iz kog pravca ste vi došli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: E sad je to teško, tu ima sad ova cesta, kako ide ona krivulja, mi smo popreko preko nekog, to je nisko rastinje, niska šuma koja nas je vodila na jednu cestu koja se zvala Sivnička cesta, to je slijepa cesta koja završava u šumi, koja nikud ne ide, a to je velika šuma, uglavnom crnogorična šuma i mi smo imali, ta moja grupa u kojoj sam ja bio, mi smo imali zadatak da tuda popreko, ne sa cestom, komunikacijom, nego popreko izađemo na tu cestu šumsku i da tu zauzmemo položaj, kao i da pratimo da ne bi iz šume ... E to je bio naš, zadatak moje grupe.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li to dođe pre Saborskog, ako se gleda iz pravca vašeg mesta?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ako se gleda iz pravca mog, to je prije Saborskog, ali to je istočno od Saborskoga i sa tog prostora, sa tog prostora gdje sam ja bio i moja ta grupa, Saborsko se uopće ne vidi, nego su se samo vidila dva zaseoka mala, Tuk i Šolaje i Šolaje jedno malo, to je nekoliko kuća, odnosno Tuk ima isto nekoliko samo kuća. I taj Šolaje, a to Šolaje, to je par srpskih kuća tu i Dumenčići, odnosno i Dumenčići, jedno malo, isto nekoliko kuća.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U redu. A koji je zapravo bio vaš zadatak na tom mestu kod kog ste stigli? Šta ste trebali da radite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mi smo trebali, meni nije tad bilo jasno, meni nije bilo jasno tu cestu šumsku koja ne završava nigdje, koja je slijepa cesta, koja je služila samo za izvoz šume, mi smo tu trebali cestu zauzeti kao položaj i pratiti da ne bi iz šume, iz šume da ne bi neprijatelj, hrvatska vojska. Eto to, to je naš bio zadatak.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste i, odnosno vaša jedinica stupili u borbu s Hrvatima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je Saborsko pružilo otpor, znate li?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne. Ja mislim da ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je za vreme ove operacije poginuo i jedan srpski vojnik?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je ko ranjen?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ranjen je jedan, teže ranjen, ostao bez oka, a od mine, pješadijske mine i jedan je malo samo neznatno, samo ogreben takorekuć'.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je došlo do ovog incidenta s minom? Gde i kada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kad je išao tim prostorom, kako je išao, kretao se prostorom, naišao na minu, pješadijsku postavljenu minu. Kad je to postavljeno, ko je postavio, ne znam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Dok ste tamo bili, mislim na mesto gde je vaša jedinica poslata, kažete da ste mogli s tog mesta da vidite ta tri sela Tuk, Šolaje i Dumenčiće. Što ste zapravo videli u vezi s tim selima, odnosno kada ste videli ta sela?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ta se sela, jedino ta tri mala zaseoka, vide se sa tog položaja gdje sam ja bio. Drugi se deo Saborskog uopće ne vidi od šume i kad su ušli, video sam da to su bile male kuće, najviše drvene kuće i to je zapaljeno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko ih je zapalio? Jeste li to videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa nisam. Vojska koja je tu, koja je išla, da li je vojska, da li Teritorijalna odbrana, ko je naišao, ti od srpskih uglavnom snaga, to je zapaljeno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li vi videli kako oni pale te kuće?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, ne mogu ja. Ja sam vidio samo, mi smo vidili samo da su kuće, gore, da su počele goriti, dim i to, a ko je palio, mi ne možemo viditi odatle. To je daleko da bi mogli viditi i ljude prepoznati.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kažete da niste nikoga mogli prepoznati s te udaljenosti, a jeste li uopšte videli ljude kako pale te kuće, jeste li ih videli, iako ih niste prepoznali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste, ljudi se vide, ali se ne prepoznaju ko je.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kako su oni zapalili te kuće? Jeste li to videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Oni kad su ušli u to selo, kad su ušli, zapalili su ih.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Dok ste bili na tom položaju, jeste li videli neke visoke oficire?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, tu ne, bar s moga mjesta tu ih ja nisam vidio.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Dok ste bili na tom položaju, jeste li imali radio vezu? Da li je postojala neka komunikacija, ne mislim na vas lično, već na jedinicu u celini, s drugima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, imali smo radio stanicu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A s kim ste bili u kontaktu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sa komandom valjda, koja je komandovala, valjda taj što je bio kao nama neki komandir. On je komunicirao s njima i znam da sam mu rekao da je naš zadatak, položaj da tu i ostanemo sve dok ne dođe naređenje za povlačenje i mi smo tu čitavo vrijeme bili na tom mjestu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste se povukli, gde ste otišli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je već, već je bila noć, povukli smo se u centar Saborskoga i odatle otišli kućama.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste došli u Saborsko, u kakvom je stanju bilo mesto, šta ste videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sve je gorilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli ko je zapalio kuće ili su one već bile u plamenu kada ste vi stigli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kada smo mi dolazili, one su već bile sve u plamenu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A javne zgrade u Saborskom, jesu li i one bile zapaljane?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tu nema, tu baš gdje je bila, samo ima škola, ona još nije, ona nije bila tada toga časa zapaljena dok sam ja bio i ona je bila trgovina, trgovina u toj školi u jednom prostoru. U jednom prostoru bila je seoska, to je malo mjesto, to je.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Postoji li crkva u Saborskom?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li se išta dogodilo s crkvom?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, crkva je tada bila, tada još ništa joj se nije dogodilo, možda je ona pogođena sa projektilom nekim, ali ona je bila normalno, nije srušena tada.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kažete tada. A da li je možda kasnije uništena?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, kasnije jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako je uništena i kada se to dogodilo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kada se dogodilo ne znam, ali sigurno nakon možda 15, mjesec dana poslije toga minirana je.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste stigli u Saborsko, je li tamo bilo mnogo vojske? Koga ste videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je već bila vojska, sve je bila vojska.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli policiju?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste i policija je ta i ona je tu išla, to je sve išlo, sa svih strana je došlo u taj centar i odatle se sve, vraćalo se nazad. Nikakve tu više nije bilo komande.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste tamo stigli, što su radili vojnici i policija? Šta ste videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa to je, kažem vam, tu se sve, noć je, već je pala noć, to je sve se na okupu bilo. Jedino što mogu reći da sam vidio da su počeli pljačkati, nekoliko njih, tu trgovinu toga časa.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko je to učinio? Ko su bili ti ljudi?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je nekoliko njih, dva, tri otprilike su, to je njima samo moglo pasti na pamet.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Na koga mislite kada kaže "oni", da su to samo oni mogli da učine? Ko?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ti, kako, kojima je pala pljačka uopće na pamet, mogla pasti.

SUDIJA MEJ: Kažete da je tamo bilo policije i vojske. Je li bilo još nekoga u tom mestu. Samo kratak odgovor, molim vas. Ko je pljačkao?

SVEDOK C-1220: To bi bilo od te policije, to su dvojica, trojica njih iz te takozvane "Martićeve policije".

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A jeste li videli Hrvate u Saborskom kad ste tamo bili te večeri?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vidio sam jedno par ljudi starih, jako starih ljudi. Samo sam vidio kao prolaze.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli ikakva tela, na mrtve ljude mislim?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, nikog.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Dok ste bili u Saborskom i gledali te kuće u plamenu, kako ste se osećali, kakav je to utisak proizvelo na vas?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Strašan.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Možete li da budete konkretniji?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Možem. Ja nisam nikad takav prizor vidio u životu i to je za mene, to je meni bilo strašno, strašno viditi. Ima, tu je bilo nekih u mom okruženju bliže, pa su se kao smijali, to je sve, jadno je to, "vidjećete kako jednom dođe, pa i naše mjesto bude takvo, biće još daleko gore, jer je daleko veće". To mi je tad ovako palo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ko se smejao, ko su bili ti ljudi? Je li reč o vojnicima, policiji?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tako ti, vojnici. Pazite, tu ima puno koje i ne znamo, tu je gužva, recimo ima tu ljudi koje ja nikad nisam vidio, ne, nikad nisam vidio, ne znam ko su, ali tu, jer to je ipak, ne mogu ja znati sve i jednog mladića, mislim mladića, čovjeka iz tog prostora.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli neke komandante tamo, oficire sa višim činovima, recimo kao što je komandant vašeg bataljona ili možda njegove pretpostavljene, u Saborskom?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, njegove pretpostavljene, ali njega ne. Njega sam vidio tek kad smo se vratili na ovo susjedno selo, naše.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kažete "njega". Na koga mislite? Rekli ste "njega", rekli ste da ga niste tad videli, već samo kad ste se vratili u susjedno selo. Recite samo da znamo ko je on.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Komandant bataljona moga.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U redu. Dakle, gospodina Trbovića, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Koga onda, ako ne njega? Možete li da nam kažete ime?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Grba, Čeda Bulat.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jeste li videli gospodina Bulata u Saborskom?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, kažem vam, ne u Saborskom, nego kad smo se vratili nazad u to Lička Jesenica selo, tu sam vidio i mog komandanta bataljona i Čedu Bulata i još neke oficire koji su imali činove.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U redu, hvala. Da li je u Saborskom poginuo jedan Hrvat? Zna li to možda?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Znam. To i jeste prvo saznanje, kad smo mi bili na ovome položaju, na ovoj cesti što sam maloprije govorio. To je prvo naše saznanje, moje te grupe, da ima mrtvih.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kakva su to bila saznanja, šta ste saznali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Iza moje te grupe koja je tu bila kao po rasporedu, bila je još jedna grupa iza nas, tamo, da li je do šume, možda dalje i taj iz te jedne grupe, jedan čovjek je naišao i plakao, suze mu išle i psovao je "ubiše", kaže, "Peru Krtana", a taj Pera Krtan je bio trgovac, jedan čestit čovjek po mome. To je prvo saznanje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A ko je još bio ubijen, da li znate?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mi smo čuli da su još dvojica i on ubijen.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li znate ko ih je ubio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja nisam vidio, ali priča se da je neki, ne znam da li moram da spomenem ime.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ako se radi samo o glasinama, ne morate, hvala. Koliko Hrvata je bilo ubijeno tokom tog napada, da li znate?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja nisam znao, ja sam negdje mislio sa tim granatiranjem, artiljerijom i možda šta ja znam. Ja, mi smo imali neku, kao bio je neki podatak, oko dvadesetak da je poginulo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je vaša jedinica imala bilo kakve veze sa pokopom tela tih ljudi?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je bilo u zoni kao odgovornosti baš mog bataljona, ali iz brigade su išli ti ljudi stariji koji su već šezdesetih godina, to se opet zvalo kao ti stari, starija četa, oni su uglavnom išli sahraniti mrtve i životinje, ako je bilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je za to korišćen rovokopač?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako to znate?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa znate, jer sam ja, jer je to pripalo meni da ja moram osigurati gorivo, naliti da se naspe iz mog bataljona, da se trebuje gorivo za njegov rad.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Tokom napada, da li ste videli bilo koga od komandira policije, od onih ljudi koje ste spomenuli: Ogrizović, zatim Medaković i Latas. Da li ste videli bilo koga od njih tog dana kada je izvršen napad?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Toga dana ne, nisam ih vidio. Jedino, sad ne mogu, tu ne, jer oni su bili sasvim kako sa druge strane, zato.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kako mislite na drugoj strani?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mi smo bili potpuno istočno u pravcu gledanja, a ta policija, kako sam ja posle doznao, oni su djelovali južno, znači bili smo daleko dosta u prostoru.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Šta se desilo sa meštanima Hrvatima iz Saborskog? Rekli ste da ih niste videli, da ste videli samo nekoliko starijih ljudi. Šta se s njima desilo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Oni su pokupljeni i dovezeni u ovo susedno srpsko selo i tu su smješteni i znam da im je i čaj i sendviči ponuđeni i sutradan su otpremljeni autobusom, sa dva autobusa. Tu je negdje bilo, po nekoj pretpostavci, 50, 60 tih ljudi starijih i oni su doveženi do tog prema Ogulinu, do te crte i pušteni da idu tamo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada kažete "do te crte", da li mislite na onu crtu što ste rekli između Hrvata i Srba?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ali na onu stranu prema Ogulinu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je Saborsko bilo jedino hrvatsko mesto na tom području ili je bilo i drugih?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je prvo, na tu stranu prema, to je prvo hrvatsko mjesto, a onda tamo ima još jedno malo, pa ima Rakovica, Slunj, to su mjesta u okruženju, hrvatska i onda bi ovamo sve bilo srpsko ovamo, dalji prostor bi bio srpski. To su ta tri, otprilike, malo veća mjesta, veća. To su sela isto. Slunj je nešto veće mjesto.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta se desilo sa tim hrvatskim selima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ne znam posle, nakon nekoliko palo je i Slunj i Rakovica, to mjesto i onda je bilo, onda iz mog mjesta moglo

se, bilo je povezano sve od Knina do Beograda, moglo se kroz sve srpsko područje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi putovali kroz to područje i ako jeste, recite šta ste videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja nisam putovao tada tuda.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, to su bila sva pitanja.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Gospodine Miloševiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, molim da imate u vidu da je 13.05. Gospodine C-1220, molim vas objasnite mi bliže, da prvo raščistimo ovo u vezi sa ovim Saborskim. Vi ste rekli da je Saborsko bilo jako uporište hrvatskih snaga. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, to iz pretpostavki, kako su govorili ti oficiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A ovo drugo šta kažete nije iz pretpostavki. Naime, da zbog tog uporišta je vaša opština bila u blokadi i veći deo teritorije sa druge strane Saborskog, koliko razumem i vi niste imali nikakvu mogućnost da komunicirate dalje gore prema drugim delovima Krajine, odnosno rekli ste da niste mogli čak ni da se snabdevate i da je svega ponestalo i tako dalje. Je li to tačno?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste. Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, shvatio sam iz ovoga šta ste govorili u ovom ispitivanju da je vojska tražila od hrvatskih snaga u Saborskom da mogu slobodno da prolaze tim drumom i da nikome dlaka s glave neće faliti, odnosno da neće nikoga napasti, niti bilo koga ugroziti?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, to je kao vlast tadašnja u Plaškome. To se pričalo, svi su o tome pričali i to da je nekoliko puta nuđeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni nisu hteli da dozvole da se poveže komunikacija, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vama je u vašoj opštini, koliko sam ja zapisao od onoga šta ste govorili, ponestalo praktično svega uključujući i so i to ste pomenuli, a da ne govorim o drugim stvarima gorivo, hrana?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, jer nismo mogli nikud u svijet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, bili ste u potpunoj blokadi?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je u blokadi bila i ta jedinica vojske koja se tu nalazila i taj poligon o kome govorite i tako dalje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je na tom prostoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da, pošto kažete da su nekoliko puta predlagali hrvatskim snagama da dopuste prolazak putem i oni nisu dopustile, da je onda bilo nužno deblokirati taj put, odnosno eliminisati to uporište koje je bilo u Saborskom, da bi se put deblokirao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se put mogao drukčije deblokirati i da li je bilo nekog drugog okolnog puta kojim se moglo kretati i obezbediti snabdevanje osim tog puta?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Bilo je šumskih cesta kojima se moglo, ali to su, nemoguće je tuda proći i to niko nije kontrolisao, to nikad nije sigurno, ali se, razumijete, tuda ne može niko proći sigurno, da bi neko sigurno, jer tu mogu i srpske i hrvatske snage, svi mogu biti u toj šumi, niko ne zna, nikom nije siguran prolaz tuda. To su šumske ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači, proizilazi da je taj put koji ste uzeli, dobili zadatak da deblokirate, bio jedini put kojim ste mogli da komunicirate, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jedini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je do deblokade došlo posle koliko pokušaja da se dobije dozvola od hrvatskih snaga da se prolazi putem?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja kažem da sam samo čuo da je nekoliko puta to traženo, nuđeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rekli ste da je uz to što je nuđeno, da je garantovano da nikome dlaka s glave neće faliti, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste. Tada je to pričano da je garantovano da nikom ne smije pofaliti, samo da se pusti da se tim putem može prolaziti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači samo da se puste da idu tom komunikacijom?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sada kada govorite o snagama oko Saborskog ...

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Samo ako mogu, ja ovo ne mogu tvrditi da bi' ja rekao da je to istina što sam sad rekao, ali se tako pričalo, jer ja nisam učestvovao ni u kom..

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Shvatam, vi ste bili vojnik, niste bili oficir. Razumem vas to potpuno. A dobro, recite, molim vas, vi kažete da vi niste razgovarali sa vojskom, malopre u odgovoru na pitanje i ne znate ko je sve bio, pošto ste pitani o tome?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne razumem kako, pojasnite mi to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imali ste pitanje odakle vojska. To je bila ta vojska koja je bila na tom poligonu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to da raščistimo. Imali ste pitanje da li je bila policija. Vi ste rekli da policiju niste videli, ali da je ona sigurno bila. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A otkud znate da je bila ako je niste videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa otkud, znam jer se poslije, znam posle se pričalo, samo kažem, ja sam bio suprotno od njih i nisam ih mogao, nisam ih vidio, nisam mogao ih viditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, niste ih, dakle, mogli videti. Dobro. Imali ste pitanje, na primer, da li je bio i taj Ogrizović? Vi ste odgovorili, kako sam ja zapisao “da, sigurno ja ga nisam video, ali sigurno je bio”. Vi ga niste videli, ali smatrate da je sigurno bio, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Od čega su gorele te kuće? Jesu li one gorele od te artiljerijske vatre ili ste vi videli da je neko došao namerno i zapalio te kuće?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja nisam vidio da je neko palio, ali ono je gorilo sve, kako god je gorilo uglavnom je zapaljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li pretpostavljate da je to bilo od artiljerijske vatre ili je neko namerno zapalio kuću?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: I jedno i drugo je moguće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I jedno i drugo je moguće, ali vi ne možete o tome svedočiti?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, ne bih ja, ja nisam nikoga vidio da je lično zapalio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle, nikoga niste videli da je lično zapalio. Vi kažete da je bilo mrtvih na hrvatskoj strani i koliko sam ja razumeo, da je poginuo, to šta ste čuli da vam je rekao jedan iz ovog susednog odreda, da je poginuo Pero Krtan i da je taj čovek kada je to pričao plakao, što je čuo da je taj čovek poginuo. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi otkud znate da je bilo ko još poginuo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa taj je čovjek rekao, veli “ubiše Peru Krtana” i plače. On kaže i još veli, onda je to pričao, jedno dvojicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A odakle vam ovo, jer ja sam razumeo, ali ne mogu da se setim jeste li to vi rekli ili druga strana kada vas je pitala, odakle vam taj podatak da je 20 ljudi poginulo tada?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa posle se doznalo, posle se čulo da je oko 20 ima mrtvih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to su glasine bile da je bilo 20 mrtvih?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da. Mislim to je priča, ja nisam, ja vam kažem ja nisam vidio nikoga, ni jedne žrtve nisam vidio ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ste čuli da je poginuo Pero Krtan?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, to je taj detalj, to je prvo saznanje moje te grupe, moje grupe koja je stajala tu, to je prvo saznanje da ima mrtvih u Saborskom. Dotle nismo čuli da je iko poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad vi govorite da su neki stari ljudi išli da sahrane, vi ste pomenuli da je upotrebljen rovokopač, ali ste pomenuli da je tamo bilo stradalih životinja i tako dalje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, da li pretpostavljate da je taj rovokopač upotrebljen da se zatrpaju te uginule životinje, a ne da se sahranjuju ljudi?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je nazvao, to sam prvi put i čuo taj izraz, kaže treba izvršiti "asanaciju bojišta".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, znači, sahrana uginule, odnosno zatrpavanje uginule stoke i tako dalje. Da li ste vi išta čuli o sahranjivanju ljudi?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, jesam, rečeno je da je sahranjeno, da ima i ljudi i našli su mrtvih ljudi, raskomadanih tijela i to sam čuo, to je valjda posledica raketiranja i da je i to sahranjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste čuli u stvari da je poginuo taj Pero Krtan i rekli su vam da je još dvoje poginulo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ja dobro zaključujem iz onoga šta ste vi govorili, sve što je poginulo poginulo je u tom granatiranju? Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sve, ne bih rekao, Pero Krtan i ona dvojica, oni nisu, po mome, jedino poginuli u granatiranju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su stradali ...

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Oni su ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ubijeni?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se zna ko ih je ubio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Priča se ko je, ali ja nisam vidio, ali znadu se imena ko je kao ubio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su se pominjala i imena ko ih je ubio?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidite, ja se pitam samo oko ovoga, oko tih podataka koje vi dajete. Naime, ja imam ovu vašu izjavu, samo da je nađem, koju ste dali u Karlovcu, znači, piše "Republika Hrvatska, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Policijska uprava Karlovac, odjel kriminalističke policije, odsjek za suzbijanje terorizma" i onda ima službena zabeleška. Vi u toj službenoj, službenom papiru nemate ništa od ovoga da je ubijeno, da su ubijena tri čoveka, već samo ... Vi imate, pretpostavljam, tu svoju izjavu. Evo, kaže: "Na pravcu napada gdje je išla moja četa niko nije živ uhvaćen, a isto tako tvrdim da nisam vidio ni jedno mrtvo tijelo. Vjerovatno su se ljudi razbježali i povukli pre nego što smo mi naišli. Baš kad smo bili tamo u samom Saborskom, došao je od nekud zaplakan naš borac Bogdan Čubra i rekao da su ubili Peru Vićanića zvanog 'Krtan'". I ovde vi kažete "a ubili su ga upravo Pejić i ovi što su bili s njim. Nisam to osobno video. Vjerujem da je vidio sam Čubra ili je našao mrtvog Peru, a bili su dobri". Što će reći bili su dobri prijatelji, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Božo, Bogdan, taj Čubra i Pera Krtan su se poznavali i bili su dobri prijatelji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali vi ne znate da je on video već je samo našao mrtvog Peru, znači vi nemate ...

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: On je rekao da ta imena koja ste spomenuli, on je rekao da je taj ubio, on je rekao, a ja nisam mogao to tvrditi, jer ja to nisam vidio nego je on rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bilo njegovo objašnjenje, zašto je taj ubio Peru Krtana?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: E sad, ja, to je moje mišljenje. To je čovjek, to su njih, ta dvojica, trojica što su tu bili, to su ljudi, po meni, koji ni u jednom društvu nisu mogli živiti, ni od pameti, ni od rada, nego je došlo njihovo vrijeme. Nije njemu smetalo što je Pera Krtan Hrvat da ga ubije, ja mislim da je Pera Krtan imao nekoliko hiljada maraka u sebi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da je Pero Krtan ubijen iz koristoljublja, odnosno u pokušaju pljačke?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, ne. Niste me razumili. Ja kažem da ti što su ga ubili, što je rekao taj Bogdan Čubra, što je rekao da ubiše Peru Krtana, da ga ubiše ti, ti nisu mogli, tima je došlo vrijeme, što su mislili da ima Pera novaca, a ne što je Pera Hrvat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo sam to rekao. Ubili su ga da ga opljačkaju, a ne zato što je Hrvat.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ubili su ga što su smatraли da ima novaca, da ga opljačkaju. Dobro. Dakle, po onome šta vi svedočite, vi nikoga niste videli da je ubijen, čuli ste od ovoga da je ubijen Pero Krtan, cenite da je ubijen zato da bi bio opljačkan i to je sve šta vi o tome znate i znate da je tu bilo 50 do 60 Hrvata koji su prikupljeni, odvedeni u drugo selo, dati im sendviči, je li tako i sutradan autobusom odvezeni do crte, teritorije pod kontrolom hrvatske vojske?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ih je iko maltretirao?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne. Ove ne sigurno niko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo nekih drugih civila tamo koje je neko maltretirao, da vi znate?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne razumijem vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo još kakvih civila Hrvata da ih je bilo ko maltretirao? Da li ste videli da je bilo ko maltretirao bilo kog civila Hrvata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, sigurno tada ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovi su sutradan odmah autobusom odvezeni i predati na teritoriju ...

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pušteni da idu, eto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste rekli da su dva, tri čoveka pljačkala trgovinu i da je to samo njima moglo da padne na pamet. Da li ste vi poznavali tu dvojicu, trojicu koji su pljačkali trgovinu, kad kažete samo njima je moglo da padne na pamet, verovatno ste imali o njima i pre nekakvo mišljenje i ono je bilo loše? Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vi ste upravo sad spomenuli ta imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ova što su u vašoj izjavi policiji u Karlovcu? Znači ti isti što su ubili Peru Krtana su pljačkali i trgovinu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Njima je to moglo pasti na pamet samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, opet razlog pljačka, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko je to ljudi, kažete dva ili tri?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Samo njih par, njih dva, tri toga časa, toga momenta je samo moglo pasti na pamet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo njima?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Samo njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi da li je njih neko prijavio policiji?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Njih nije mogao lako prijaviti niko, jer oni su imali oružje i teško bi bilo njih prijaviti bilo kome. Ti bi bili ubili i mene svejedno lako, ništa njima ne bi smetalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da je to bila grupa od dvojice, trojice pljačkaša?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Upravo to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu bili ni vojnici JNA, to su bili tu ljudi koje ste vi poznavali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Nije, s njima nije mogao niko komandovati, jer su oni imali oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li oni bili iz vašeg mesta pa ste ih dobro poznavali?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, iz našeg mesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da je posle pada Saborskog, odnosno zauzimanja Saborskog, moglo se putovati bez blokade kompletno celom teritorijom, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da se vratimo na, hteo sam da raščistim ovo oko Saborskog, dok je, kako bih rekao, dok ste u toku sa, na toj temi u glavnom ispitivanju, da se ne bismo, sem ukoliko ne bude neophodno, na nju vraćali. Recite mi, molim vas, da li je tačno da je u vašem mestu, gde ste vi živeli 1991. godine, živelo, po podacima koje ja imam, nešto preko 2.000 Srba i svega 64 Hrvata.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Mislim da taj podatak, mislim da je daleko više Srba živilo i više Hrvata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko, samo mi recite pošto ja imam taj podatak, želeo bih da ga znam koji je tačan?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da je to moje mjesto sa okolnim tim još selima brojilo negdje oko 4.000 biračkog tijela imalo. E sad koliko bi to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali samo mesto, govorim o samom mestu, ne govorim o opštini i okolnim selima nego samo mesto.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: A, samo mjesto, da, samo mjesto nije veliko, centar taj, to je malo mjesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li taj podatak tačan, da je tu bilo oko 2.000 Srba i 64 Hrvata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To bi bilo preveliko, prevelika brojka za samo mjesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je živelo stanovnika?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja mislim, po mojoj, neđe oko 4.500 do 5.000 stanovnika sve skupa što je pripadalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko je od toga bilo Srba, a koliko Hrvata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa ja mislim da je možda bilo dva posto Hrvata, dva, tri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo dva, tri posto Hrvata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da su većinom u policijskoj stanici bili Srbi, ali je bilo i Hrvata, iako ih je bilo dva, tri posto svega, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to bila nekakva proporcija koja je odgovarala strukturi stanovništva?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja to ne bih znao, iz kojih je to razloga tako bila ta struktura.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite sada da, pošto ste zaštićeni svedok neću pominjati vašu ustanovu, ali govorite da je tu u vašem preduzeću gde ste bili šef, govorite to na prvoj strani vaše izjave, 32 radnika su dobila otkaz, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Vi ako znate o kom se poduzeću radi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ...

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Proces proizvodnje na čitavom tom dijelu je stao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što će reći proces usluga, je li tako? Dobro, razumem.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Razumijete, od Zagreba do Splita ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi su dobili otkaz?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Kao po depeši da se puštaju na privremeni neplaćeni godišnji odmor, jer se očekivalo da će to trajati kratko, da će se ponovo valjda nešto dogoditi i da će se uspostaviti. Jedino sam ja depešom bio obavezan da dežuram kao od 7.00 do 14.00.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a koje su nacionalnosti bili ovi radnici koji su otpušteni?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Srbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I dobili su otkaz iz tog razloga što govorite?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Iz tog razloga i više nikad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, pošto su vas pitali da li su onda došli kad su otišli ovih nekoliko Hrvata što su bili u policijskoj stanici u vašem mestu, da li su došli neki još policajci, vi ste odgovorili došli su još neki i to su bili isto meštani koji su popunili nedostajući sastav u policiji, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, mještani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su praktično održavali red u toj grupi naselja koja su bila praktično srpska, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, može se nazvati tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li i dalje bilo ta dva, tri posto Hrvata tu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tada više ne, kad su došli ovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su otišli sa te teritorije?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Oni su otišli. Recimo, ja znam da je sigurno jedan ili dva su bili iz Saborskoga u policiji i oni su napustili, jednostavno više nisu došli, više se nije ni moglo kad je to, razumijete, stavljene su te, više se nije moglo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, stavljene su blokade i sa jedne i sa druge strane, sa srpske kontrolisale srpske, sa hrvatske, hrvatske snage, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je neko oterao te Hrvate na silu da idu sa tog prostora ili ne ili su oni jednostavno u tim događajima napustili?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da su oni jednostavno vidili, napustili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u trećem stavu na prvoj strani vaše izjave navodite da su Srbi počeli da brinu za svoju bezbednost nakon održanog referenduma o nezavisnosti Hrvatske, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete ovde u ispitivanju da se profesor Rašković zalagao da se u Hrvatskoj uvažavaju prava srpskog naroda?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim da je, jer sam ja čuo kad je profesor, doktor Rašković rekao da koliko god bude poštovala hrvatska vlast srpsko nacionalno biće, da će tako se ponašati i srpski narod, a u jednom momentu je rekao, ja mislim da je to, da će on svim raspoloživim demokratskim sredstvima ta prava tražiti. No, međutim, ako kažete, mislite vođ za rat u meni ga nema, jer njemu opcija ratna nije nikako odgovarala. To je moje shvatanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tačno. Dakle, on je bio u pravu. Tražio je samo da se poštuju prava, da se tretira ravnopravno srpski narod u Hrvatskoj i ništa više od toga, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ne, sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste se s njima saglašavali, je li tako, smatrali ste da je u pravu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete da su odnosi bili inače između Srba i Hrvata dobri u tom vašem kraju, ali su se ubrzano kvarili, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jer razlozi o kojima ste u odgovoru na pitanje se ovdje izjasnili, rekli ste da su razlozi bili ti što je HDZ upućivao loše poruke srpskog narodu, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je Šime Đodan govorio da su Srbi remetilački faktor?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta je rekao, molim vas?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Rekao je da Hrvatska neće egzistirati, to je bila poslanica koju sam ja čitao u novinama, poslanica koju je uputio on za Uskrsnu poslanicu, da su Srbi u Hrvatskoj remetilački faktor i dok god oni budu tu, da država Hrvatska, kao država neće egzistirati, da treba Srbe protjerati, prekrstiti, pobiti. Eto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to vam je poznato, pretpostavljam da je to bila isto ustaška parola za vreme Drugog svetskog rata: pobiti, prekrstiti i oterati, jednu trećinu prekrstiti, jednu oterati, jednu pobiti. To je, znači, se isto ponovilo?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da, to je. Ja isto sada ne govorim da bi to tako bilo, ali su tako upućivane poruke takve, moglo se čuti sa tih skupova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite ko je bio Šime Đodan koji je upućivao te poruke?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Bio je saborski zastupnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Te poruke je upućivao sa govornice hrvatskog Sabora, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Sa ovih skupova kad bi i to je u novinama, ja sam to izrezao i ja mislim da je to bilo u "Večernjem", ja sam to izrezao i čuvao kao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U zagrebačkom "Večernjem listu", je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li vam je poznato, da li ste onda bili obavješteni da je upravo zbog tih događaja Predsedništvo Jugoslavije već tada, to je početak oktobra 1991. godine, proglasilo da se zemlja nalazila u stanju neposredne ratne opasnosti i tako dalje?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste bili upoznati sa stvaranjem hrvatske paravojske u vidu ovih jedinica Zbora narodne garde?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa to sam vidio i to mi je bilo čudno na stadionu Maksimiru, kada je bila promocija valjda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste to videli?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: To je bilo, ja ne znam da li je to bila 1991. godine, odmah u početku, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je sačinjavao Zbor narodne garde?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja vam to ne mogu reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste shvatili formiranje tog Zbora narodne garde kao pretnju Srbima u Hrvatskoj?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Jeste, to je, ja samo tvrdim da je srpski narod bio tada u velikom strahu, a politika mene to nikad nije interesovalo i mislim da neću moći kvalitetno odgovoriti ako me pitate, u tom smjeru vodite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću ja da vam postavljam nikakva politička pitanja. Vi ste objasnili strah prema izjavama, uzeli konkretno primer Šime Đodana, formiranje ovog Zbora narodne garde. Pretpostavljam da ste znali, iako to nije nikakvo specijalno političko pitanje, da je formiranje Zbora narodne garde bilo nelegalno i da je Zbor narodne garde bio nelegalna oružana formacija, jer postojala je vojska i policija kao jedine oružane formacije u Jugoslaviji. Je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A i ovi događaji koji govorite u Saborskom, to je novembar 1991. godine, je li tako?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je još uvek dok je JNA bila na celoj teritoriji Jugoslavije i pre priznanja Hrvatske i njene nezavisnosti. To je bilo novembra 1991. godine?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja mislim u novembru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate, da li se sećate da je ovo proglašenje nezavisne Hrvatske i osnivanje Zbora narodne garde i svi ti događaji, da se ne vraćam na Đodana i na druge njihove predstavnike, da je to bilo praćeno sa mnogo onih ustaških simbola i drugih simbola iz Drugog svetskog rata?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tokom 1991. godine, a pre događaja u novembru, pre događaja u novembru koje vi opisujete, bilo u Hrvatskoj oružanih sukoba između ovih paravojnih snaga Hrvatske, kao što je taj ZNG i srpskog naroda u Hrvatskoj?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Bio je onaj događaj na Plitvicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se desilo na Plitvicama?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa na Plitvicama je došlo do sukoba srpskih i hrvatskih snaga. To je bilo, ja mislim, 1. aprila ili, Uskrs je bio katolički.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uskrs 1991. godine?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Da. Čini mi se, ali po tome mi je ostalo u sjećanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je došlo do tog sukoba?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Došlo je kao nije se moglo na Plitvice ići, kao srpske te snage su bile u Plitvicama i oni su htjeli da Plitvice, više se nije moglo prolaziti tom cestom i tu je došlo do sukoba i poginula su, bilo je, čuli smo, bilo je žrtava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li imate, je li se sećate koliko je ljudi poginulo tada na Plitvicama u tom sukobu?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Ja što znam, poginuo je jedan hrvatski vojnik i jedan srpski vojnik su poginuli. Vojnik, mislim ne znam tu da li je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi saznavali tamo o događajima kao što su, na primer, da su hrvatske paravojne formacije, snage zajedno sa MUP-om Hrvatske upravo početkom novembra 1991. godine napale i razorile 18 nezaštićenih sela srpskih na području Grubišnog Polja, Papuka i Slunja.

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: A jesam, čuli smo to. Jesmo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je pre ovih događaja koje opisujete na strani 2, 3 i 4 vaše izjave, sad da ne citiram, uglavnom znate na koje događaje mislim, da je od strane ovih formacija kao što su Zbor narodne garde i druge paravojne formacije, da su bile blokirane i napadnute desetine kasarni vojske, odnosno JNA širom Hrvatske, blokirane i napadnute?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate nešto o tome da kažete?

SVEDOK C-1220 – ODGOVOR: Pa to što smo mogli viditi i ...

SUDIJA MEJ: Mislim da smo se udaljili previše od svedočenja ovog svedoka i od onoga o čemu on uopšte može da da iskaz. Gospodine Miloševiću, imate li još puno pitanja za ovog svedoka? Meni se čini da ste praktični sve pokrili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej. Ja pretpostavljam da imam pravo da sutra nastavim da ga pitam.

SUDIJA MEJ: Da, ali ne morate da iskoristite sve vreme. Gospodine Tapušковиću, hoćete li vi da imate pitanja za svedoka?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časni sude, ja ću da imam vrlo malo pitanja, možda za nekoliko minuta završim.

SUDIJA MEJ: U redu, nastavljamo sutra ujutro. Gospodine C-1220, molim vas da se vratite sutra u sudnicu u 9.00 kako bismo završili s vašim svedočenjem. Pre nego što završimo, vraćamo dokazne predmete koji zapravo nisu priloženi.

Fond za humanitarno pravo